ພຣະທັມໂຣມ

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
11 12 13 14 15 16

ຈົດຫມາຍຂອງໂປໂລ
ທີ່ມີໄປເຖິງຄຣິດຕະຈັກໃນກຸງ

ໂຣມ

1. ຕົ້ນເຫດທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນໂປໂລເຂົ້າຮັບໃຊ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ

1 ໂປໂລ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດຄືພຣະເຢຊູ ຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເອີ້ນໃຫ້ເປັນອັຄສາວົກ ແລະໄດ້ຊົງຄັດອອກຕັ້ງ
ໄວ້ໃຫ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າ
2 ຄືຂ່າວປະເສີດທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັນຍາໄວ້ລ່ວງຫນ້າ ໂດຍທາງຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະອົງໃນພຣະຄັມ
ພີອັນສັກສິດ
3 ຂ່າວປະເສີດນັ້ນກ່ຽວກັບພຣະຣາຊບຸດຂອງພຣະອົງຄືພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ຜູ້ຊົງບັງເກີດ
ໃນເຊື້ອວົງຂອງດາວິດຝ່າຍເນື້ອກາຍ
4 ແຕ່ຝ່າຍພຣະວິນຍານແຫ່ງຄວາມບໍຣິສຸດນັ້ນ ຊົງບົ່ງໄວ້ດ້ວຍຣິດທານຸພາບ ຄືໂດຍການທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງ
ບັນດານໃຫ້ເປັນຂຶ້ນມາຈາກຕາຍ ວ່າເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ
5 ໂດຍທາງພຣະອົງນີ້ແຫລະ, ເຮົາໄດ້ຮັບພຣະຄຸນແລະຕໍາແຫນ່ງເປັນອັຄສາວົກເພື່ອເຫັນແກ່ພຣະນາມຂອງ
ພຣະອົງ ໃຫ້ໄປປະກາດຖ້າມກາງຊົນຊາດຕ່າງໆໃຫ້ເຂົາເຊື່ອຟັງ
6 ຮ່ວມທັງພວກເຈົ້າທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນໃຫ້ເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເຫມືອນກັນ
7 ເຖິງ ບັນດາຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນກຸງໂຣມ ຜູ້ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊົງຮັກແລະຊົງເອີ້ນໃຫ້ເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ ຂໍ
ໃຫ້ພຣະຄຸນແລະສັນຕິສຸກຊຶ່ງມາຈາກພຣະບິດາເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ແລະຈາກພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຈົ່ງມີຢູ່
ກັບເຈົ້າທັງຫລາຍເທີນ

ຂອບພຣະຄຸນໂດຍທາງການອ້ອນວອນ

8 ກ່ອນອື່ນເຮົາຂໍຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດເພາະພວກເຈົ້າ ດ້ວຍວ່າຄວາມ
ເຊື່ອຂອງພວກເຈົ້າກໍາລັງຊ່າລືໄປທົ່ວໂລກ
9 ເພາະພຣະເຈົ້າຜູ້ທີ່ເຮົາຮັບໃຊ້ດ້ວຍຊີວິດຈິດໃຈ ໃນການປະກາດຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ
ນັ້ນ ພຣະອົງຊົງເປັນພຍານຝ່າຍເຮົາວ່າ ເມື່ອເຮົາອ້ອນວອນນັ້ນເຮົາກໍລະນຶກເຖິງພວກເຈົ້າຢູ່ສເມີບໍ່ຂາດ

10 ເຮົາທູນຂໍວ່າຖ້າເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍພຣະເຈົ້າແລ້ວ ໃຫ້ເຮົາໄດ້ມີໂອກາດທີ່ສຸດນີ້ໄປຢາມພວກເຈົ້າໄດ້ດ້ວຍວິທີນຶ່ງວິທີໃດ

11 ດ້ວຍວ່າເຮົາປາຖນາຢາກເຫັນເຈົ້າທັງຫລາຍ ເພື່ອຈະໄດ້ນຳຂອງປະທານຝ່າຍຈິດວິນຍານບາງຢ່າງມາໃຫ້ພວກເຈົ້າ ເພື່ອເສີມກຳລັງໃຈຂອງພວກເຂົາ

12 ຄືວ່າດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາທັງສອງຝ່າຍນັ້ນຈະໄດ້ຫນູນໃຈກັນແລະກັນ

13 ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ເຮົາໄດ້ຕັ້ງໃຈຫລາຍເທື່ອແລ້ວວ່າຈະມາຢາມພວກເຈົ້າ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຜົນບາງຢ່າງໃນຖ້າມກາງພວກເຈົ້າ ເຫມືອນດັ່ງໄດ້ຮັບຜົນໃນຖ້າມກາງຊາດຕ່າງປະເທດແລ້ວ ແຕ່ຈົນເຖິງບັດນີ້ກໍຍັງມີເຫດຂັດຂວາງຢູ່

14 ເຮົາເປັນຫນີ້ພວກທີ່ສີວິໄລແລະພວກຕ່ຳຊ້າ ເປັນຫນີ້ທັງພວກນັກປາດແລະພວກຄົນໂງ່ດ້ວຍ

15 ເພາະເຫດນັ້ນ, ເຮົາຮີບຮ້ອນທີ່ຈະປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນກຸງໂຣມເຫມືອນກັນ

ຣິດເດດຂອງຂ່າວປະເສີດ

16 ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ມີຄວາມລະອາຍໃນຂ່າວປະເສີດ ດ້ວຍວ່າຂ່າວປະເສີດນັ້ນເປັນຣິດເດດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໄດ້ຮັບຄວາມພົ້ນ ພວກຢິວກ່ອນແລະພວກຕ່າງຊາດດ້ວຍ

17 ເພາະໃນຂ່າວປະເສີດນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງໃຫ້ມີຄວາມຊອບທັມດ້ວຍອາໄສຄວາມເຊື່ອແຕ່ສິ່ງດຽວເຫມືອນມີຄຳຊຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພີແລ້ວວ່າ, "ຜູ້ທີ່ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທັມເພາະດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ຈະໄດ້ຊີວິດ"

ໂທດຂອງມະນຸດຊາດ

18 ດ້ວຍວ່າພຣະພິໂຣດຂອງພຣະເຈົ້າກໍປາກົດມາຈາກສວັນ ຕໍ່ສູ້ບັນດາຄວາມຫມິ່ນປມາດພຣະອົງແລະຄວາມຊົ່ວຮ້າຍທຸກຢ່າງຂອງມະນຸດ ຄືມະນຸດພວກນັ້ນທີ່ເອົາຊົ່ວຮ້າຍມາຂັດຂວາງຄວາມຈິງ

19 ເຫດວ່າທີ່ຈະຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າໄດ້ເທົ່າໃດນັ້ນກໍໄດ້ປາກົດແຈ້ງຄັກໃນໃຈເຂົາ ດ້ວຍວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດສະແດງໃຫ້ເຂົາຮູ້ແລ້ວ

20 ຕັ້ງແຕ່ແຣກສ້າງໂລກມາສະພາບທີ່ບໍ່ປາກົດຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືຣິດທານຸພາບອັນຖາວອນແລະຄວາມເປັນພຣະຂອງພຣະອົງ ກໍໄດ້ປາກົດແຈ້ງໃນສັພສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງ ສັນນັ້ນເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງບໍ່ມີຂໍ້ແກ້ຕົວໄດ້

21 ເພາະເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າແລ້ວ ເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຖວາຍພຣະກຽດແກ່ພຣະອົງໃຫ້ສົມກັບການຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ ທັງບໍ່ໄດ້ໂມທະນາພຣະຄຸນ ແຕ່ວ່າຄວາມຄຶດຂອງເຂົາກາຍເປັນສິ່ງທີ່ເສັຽປໂຍດແລະໃຈຂອງເຂົາກໍມືດມົວໄປ

22 ເຂົາອ້າງຕົວວ່າເປັນຄົນສລາດ ເຂົາຈຶ່ງກາຍເປັນຄົນໂງ່ໄປ

23 ເຂົາໄດ້ຮັບມະນຸດຜູ້ຕາຍເປັນກັບຮູບນົກຮູບສັດສີ່ຕີນ ແລະສັດເລືອຄານມາປ່ຽນແທນສະງ່າຣາສີຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຕາຍບໍ່ເປັນ

24 ເພາະສັນນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງປ່ອຍເຂົາໃຫ້ເຮັດການຊົ່ວຊ້າ ຕາມຣາຄະຕັນຫາໃນໃຈຂອງເຂົາ ເຂົາຈຶ່ງເຮັດສິ່ງຫນ້າອັບອາຍທາງຮ່າງກາຍຕໍ່ກັນ

25 ເຂົາໄດ້ເອົາຄວາມຈິງເຣື່ອງພຣະເຈົ້າມາປ່ຽນເປັນຄວາມບໍ່ຈິງ ແລະໄດ້ນະມັສການທັງບົວຣະບັດສິ່ງທີ່ຊົງສ້າງໄວ້ນັ້ນແທນພຣະອົງຜູ້ຊົງສ້າງ ຄືຜູ້ທີ່ສົມຄວນຈະໄດ້ຮັບຄວາມສັຣເສີນເປັນນິດ ອາແມນ

26 ເພາະເຫດນັ້ນ, ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງປ່ອຍເຂົາໃຫ້ມີຣາຄະຕັນຫາອັນຫນ້າອັບອາຍ ພວກຜູ້ຍິງຂອງເຂົາກໍປ່ຽນການສັມພັນຕາມທຳມະຊາດໃຫ້ຜິດທຳມະຊາດໄປ

27 ຝ່າຍຜູ້ຊາຍກໍເຫມືອນກັນ ໄດ້ເລີກການສັມພັນກັບຜູ້ຍິງຕາມທຳມະຊາດ ແລະຮີບຮ້ອນດ້ວຍໄຟແຫ່ງຣາຄະຕັນຫາທີ່ມີຕໍ່ກັນ ຜູ້ຊາຍກັບຜູ້ຊາຍພາກັນເຮັດການຊົ່ວຫນ້າອັບອາຍຕໍ່ກັນ ເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບຜົນກັມອັນສົມຄວນກັບຄວາມຜິດຂອງເຂົາໃນຕົວເຂົາເອງ

28 ເຂົາບໍ່ເຫັນດີທີ່ຈະຮັບຮູ້ພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງປ່ອຍໃຫ້ເຂົາມີໃຈຊົ່ວແລະເຮັດສິ່ງທີ່ບໍ່ສົມຄວນ

29 ພວກເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍການອະທັມທຸກຢ່າງ ການຊົ່ວຮ້າຍ ຄວາມໂລບ ຄວາມປອງຮ້າຍ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເຫິງສາ ການຂ້າຟັນ ການວິວາດ ການລໍ້ລວງ ການຜູກພຍາບາດ ການສັບສໍ່

30 ການເວົ້ານິນທາ ການກຽດຊັງພຣະເຈົ້າ ຂີ້ອິ່ງຫມິ່ນປມາດ ຈອງຫອງ ອວດຕົວ ປະດິດຄິດແຕ່ງການຊົ່ວຂຶ້ນ ບໍ່ຟັງຄວາມພໍ່ແມ່

31 ໃຈບໍ່ສັງເກດການດີແລະຊົ່ວ ບໍ່ຖືຄຳຫມັ້ນສັນຍາ ຂາດຄວາມຮັກທຳມະດາ ບໍ່ມີຄວາມເມດຕາເອັນດູ

32 ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາຮູ້ຈັກຂໍ້ບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຄັກ ທີ່ກ່າວວ່າຄົນທັງປວງທີ່ເຮັດຢ່າງນັ້ນກໍສົມຄວນຈະຕາຍເຖິງປານນັ້ນເຂົາກໍຍັງເຮັດຢູ່ ແລະທັງເຫັນພ້ອມກັບຄົນທີ່ເຮັດຢ່າງນັ້ນດ້ວຍ

2. ການຊົງພິພາກສາອັນຍຸດຕິທັມ

1 ເຫດສັນນັ້ນມະນຸດເອີຍ, ບໍ່ວ່າເຈົ້າຈະແມ່ນໃຜ ເມື່ອເຈົ້າກ່າວໂທດໃສ່ຜູ້ອື່ນ ເຈົ້າບໍ່ມີຂໍ້ທີ່ຈະແກ້ຕົວໄດ້ເພາະໃນເມື່ອເຈົ້າກ່າວໂທດໃສ່ຜູ້ອື່ນນັ້ນ ເຈົ້າກໍກ່າວໂທດໃສ່ຕົນເອງ ເພາະວ່າເຈົ້າທີ່ກ່າວໂທດໃສ່ເຂົາກໍຍັງເຮັດຢູ່ຢ່າງດຽວກັນກັບເຂົາ

2 ເຮົາທັງຫລາຍຮູ້ຢູ່ວ່າ ການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງພິພາກສາລົງໂທດຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຮັດການຢ່າງນັ້ນ ກໍຖືກຕ້ອງຢູ່ແລ້ວ

3 ແຕ່ມະນຸດເອີຍ, ເຈົ້າຜູ້ກ່າວໂທດຄົນທີ່ເຮັດຢ່າງນັ້ນ ແຕ່ເຈົ້າເອງຍັງເຮັດຢ່າງດຽວກັນກັບເຂົາ ເຈົ້າຄຶດຫລືວ່າຈະພົ້ນຈາກການຊົງພິພາກສາລົງໂທດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້

4 ຫລືວ່າເຈົ້າປມາດພຣະກະຣຸນາຄຸນອັນສົມບູນ ແລະຄວາມອົດກັ້ນພຣະທັຍກັບຄວາມອົດທົນຂອງພຣະອົງເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າພຣະກະຣຸນາຄຸນຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ ຊົງປະສົງຈະນຳເຈົ້າໃຫ້ກັບໃຈເສັຽໃຫມ່

5 ແຕ່ໃຈຂອງເຈົ້າແຂງກະດ້າງແລະບໍ່ຍອມກັບຕົວ ເຈົ້າຈຶ່ງກຳລັງສ້າງສົມພຣະພິໂຣດໄວ້ໃຫ້ຕົວເອງໃນວັນຂອງຄວາມຮ້າຍຂາດນັ້ນ ຄືວັນທີ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງພິພາກສາລົງໂທດຢ່າງຍຸດຕິທັມໃຫ້ປາກົດແຈ້ງນັ້ນ

6 ເພາະພຣະອົງຈະຊົງປະທານຕອບແທນຕາມການເຮັດຂອງເຂົາທຸກຄົນ
7 ສຳລັບຄົນທີ່ມີຄວາມພຽນພຍາຍາມເຮັດການດີ ສແວງຫາສະງ່າຣາສີ ຍົດສັກ ແລະຄວາມບໍ່ຮູ້ຕາຍນັ້ນ
ພຣະອົງຈະຊົງປະທານຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດໃຫ້ແກ່ເຂົາ
8 ແຕ່ພຣະອົງຈະຊົງສະແດງພຣະພິໂຣດອັນເຜັດຮ້ອນແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຄຶດໃຫຍ່ໄຝ່ສູງ ແລະແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ
ຟັງຄວາມຈິງແຕ່ຍອມເຮັດຕາມຄວາມຊົ່ວ
9 ຄວາມທຸກຂະເວທະນາຈະເກີດມີແກ່ມະນຸດທຸກຄົນທີ່ເຮັດການຊົ່ວ ຄືເກດີແກ່ຊາດຢິວກ່ອນ ແລະແກ່ຄົນ
ຕ່າງຊາດດ້ວຍ
10 ແຕ່ສະງ່າຣາສີແລະຍັດສັກກັບຄວາມສຸກສຳຣານຈະເກີດມີແກ່ທຸກຄົນທີ່ເຮັດການດີ ຄືແກ່ຊາດຢິວກ່ອນແລະ
ແກ່ຄົນຕ່າງຊາດດ້ວຍ
11 ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງເຫັນແກ່ຫນ້າຜູ້ໃດເລີຍ
12 ຄົນທັງຫລາຍທີ່ບໍ່ມີພຣະບັນຍັດແລະເຮັດຜິດບາບ ຈະຕ້ອງຈິບຫາຍໄປໂດຍບໍ່ອ້າງພຣະບັນຍັດ ແຕ່ຄົນທັງ
ຫລາຍທີ່ມີພຣະບັນຍັດແລະເຮັດຜິດບາບ ກໍຈະຕ້ອງຖືກໂທດຕາມພຣະບັນຍັດນັ້ນ
13 ດ້ວຍວ່າບໍ່ແມ່ນພວກຄົນທີ່ຟັງພຣະບັນຍັດຈະເປັນຜູ້ຊອບທັມຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ແຕ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຂັບຕາມ
ພຣະບັນຍັດເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະໄດ້ຊົງຖືວ່າຊອບທັມ
14 ເມື່ອພວກຕ່າງຊາດຜູ້ບໍ່ມີພຣະບັນຍັດຫາກໄດ້ປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດໄປ ໂດຍນິສັຍປົກກະຕິ ຄົນເຫລົ່າ
ນັ້ນ ເຖິງແມ່ນເຂົາບໍ່ມີພຣະບັນຍັດ ແຕ່ກໍຍັງເປັນພຣະບັນຍັດໃນຕົວເຂົາເອງ
15 ເຂົາສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຫລັກການປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດນັ້ນ ກໍຈາຣຶກໄວ້ໃນໃຈຂອງເຂົາແລ້ວ ແລະໃຈ
ສຳນຶກຜິດແລະຊອບຂອງເຂົາກໍເປັນພຍານເຫມືອນກັນ ແມ່ນຄວາມຄຶດຂອງເຂົານັ້ນແຫລະ, ທີ່ກ່າວໂທດ
ຕົວເຂົາ ຫລືອາດຈະແກ້ຕົວໃຫ້ເຂົາ
16 ໃນວັນທີ່ພຣະເຈົ້າຈະຊົງໃຫ້ພຣະເຢຊູຄຣິດ ພິພາກສາຄວາມເລິກລັບຂອງມະນຸດທັງຫລາຍ ຕາມຂ່າວປະ
ເສີດທີ່ເຮົາໄດ້ປະກາດແລ້ວນັ້ນ

ພວກຢິວ ແລະ ພຣະບັນຍັດ

17 ແຕ່ຖ້າເຈົ້າໄດ້ຊື່ວ່າເປັນຊາດຢິວ ຈຶ່ງເພິ່ງພາອາໄສພຣະບັນຍັດ, ແລະອວດວ່າມີພຣະເຈົ້າ
18 ແລະຮູ້ຈັກນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ ທັງເຫັນຊອບໃນສິ່ງປະເສີດເພາະເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ໃນພຣະບັນຍັດ
19 ແລະຖ້າເຈົ້າຖືຫມັ້ນວ່າຕົວເປັນຜູ້ນຳຄົນຕາບອດ ເປັນແສງສວ່າງແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນຄວາມມືດ
20 ເປັນຜູ້ອົບຮົມຄົນໂງ່ ເປັນຄຣູສອນເດັກນ້ອຍ ເປັນຜູ້ມີແບບແຜນອັນສົມບູນຂອງຄວາມຮູ້ແລະຄວາມຈິງໃນ
ພຣະບັນຍັດ,
21 ສັນນັ້ນເຈົ້າຊຶ່ງເປັນຜູ້ສອນຄົນອື່ນຈະບໍ່ສອນຕົວເອງຫລື ເຈົ້າຜູ້ທີ່ປະກາດວ່າ, “ຢ່າລັກຊັບ” ເຈົ້າເອງລັກຢູ່
ຫລືບໍ່

22 ເຈົ້າຜູ້ທີ່ໄດ້ບອກວ່າ, "ຢ່າຫລິ້ນຊູ້" ເຈົ້າເອງຍັງຫລິ້ນຢູ່ຫລືບໍ່ ເຈົ້າຜູ້ກຽດຊັງພຣະທຽມ ຕົວຍັງຍັງລັກປົ້ນວິຫານຫລືບໍ່

23 ເຈົ້າຜູ້ອວດອ້າງໃນພຣະບັນຍັດ ຕົວເຈົ້າຍັງຫລູ່ກຽດແກ່ພຣະເຈົ້າໂດຍເຮັດຜິດຕໍ່ພຣະບັນຍັດຫລືບໍ່

24 ເພາະພຣະຄັມພີຊຽນໄວ້ວ່າ, "ພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າຖືກຫມິ່ນປມາດໃນຖ້າມກາງຄົນຕ່າງຊາດ ກໍເພາະເຈົ້າທັງຫລາຍ"

25 ຖ້າເຈົ້າເຮັດຕາມພຣະບັນຍັດ ພິທີຕັດນັ້ນເປັນປໂຍດແທ້ ແຕ່ຖ້າເຈົ້າລ່ວງລະເມີດພຣະບັນຍັດ ການທີ່ເຈົ້າຮັບພິທີຕັດກໍເຫມືອນບໍ່ໄດ້ຮັບ

26 ສັນນັ້ນຖ້າໄດ້ຊົງຖືເຫມືອນກັບວ່າ ຜູ້ນັ້ນໄດ້ຮັບພິທີຕັດແລ້ວບໍ່ແມ່ນຫລື

27 ເຖິງແມ່ນວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍມີພຣະບັນຍັດທີ່ຈາຣຶກໄວ້ ແລະໄດ້ຮັບພິທີຕັດແລ້ວ ກໍຍັງລ່ວງລະເມີດຕໍ່ພຣະບັນຍັດນັ້ນ ຝ່າຍຄົນທຳມະດາສາມັນທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດ ເຂົາກໍຍັງຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດຢູ່ ເຂົາພວກນັ້ນແຫລະ, ຈະກ່າວໂທດໃສ່ເຈົ້າ

28 ເພາະວ່າຄົນຍິວແທ້ບໍ່ແມ່ນຄົນທີ່ເປັນຍິວແຕ່ພາຍນອກເທົ່ານັ້ນ ແລະການຮັບພິທີຕັດແທ້ກໍບໍ່ແມ່ນອັນທີ່ປາກົດໃນເນື້ອກາຍເທົ່ານັ້ນ

29 ແຕ່ວ່າຄົນທີ່ເປັນຊາດຍິວແທ້ ຄືຄົນທີ່ເປັນຊາດຍິວພາຍໃນ ແລະການຮັບພິທີຕັດແທ້ນັ້ນ ຄືການຮັບທາງຈິດໃຈຊຶ່ງເປັນໄປຕາມພຣະວິນຍານ ບໍ່ແມ່ນເປັນໄປຕາມບົດບັນຍັດ ຄົນຢ່າງນັ້ນພຣະເຈົ້າຊົງສັຣເສີນ ບໍ່ແມ່ນມະນຸດສັຣເສີນ

3.

1 ຖ້າຢ່າງນັ້ນຄົນຍິວຈະໄດ້ປຽບກວ່າຄົນອື່ນຢ່າງໃດ ຫລືການຮັບພິທີຕັດຈະມີປໂຍດອັນໃດ

2 ກໍມີປໂຍດຫລາຍໃນທຸກສິ່ງ ເປັນຕົ້ນວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງມອບພຣະທັມໂອວາດໃຫ້ພວກຍິວຮັກສາ

3 ເຖິງແມ່ນມີບາງຄົນບໍ່ສັດຊື່ ຄວາມບໍ່ສັດຊື່ຂອງເຂົານັ້ນຈະເຮັດໃຫ້ຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າເສັຽປໂຍດຫລື

4 ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນດອກ ເຖິງແມ່ນວ່າທຸກຄົນເປັນຄົນຕົວະກໍຕາມ ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງສັດຊື່ທ່ຽງທັມ ຕາມຊຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພີວ່າ, "ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ປາກົດວ່າຊົງເປັນຜູ້ທ່ຽງທັມ ໃນຖ້ອຍຄຳທັງຫລາຍຂອງພຣະອົງ ແລະຊົງມີໄຊເມື່ອເຂົາກ່າວໂທດໃສ່ພຣະອົງ"

5 ແຕ່ຖ້າວ່າຄວາມອະທັມຂອງພວກເຮົາ ເປັນເຫດໃຫ້ເຫັນຄວາມຍຸດຕິທັມຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພວກເຮົາຈະວ່າຢ່າງໃດ ຈະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງລົງໂທດໂດຍບໍ່ຍຸດຕິທັມຢ່າງນັ້ນຫລື (ເຮົາເວົ້າຢ່າງມະນຸດ)

6 ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນດອກ ຖ້າແມ່ນຢ່າງນັ້ນແລ້ວພຣະເຈົ້າຈະຊົງພິພາກສາໂລກໄດ້ຢ່າງໃດ

7 ແຕ່ຖ້າວ່າຄວາມຕົວະລ່າຍຂອງເຮົາເປັນເຫດໃຫ້ຄວາມທ່ຽງທັມຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ປາກົດແຈ້ງຄັກ ແລະເປັນທີ່ໃຫ້ເກີດກຽດຕິຍົດແກ່ພຣະອົງ ເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງຍັງຖືກຊົງລົງໂທດເຫມືອນເປັນຄົນຜິດບາບ

8 ແລະເປັນຫຍັງເຮົາຈຶ່ງບໍ່ເຮັດຊົ່ວເພື່ອຄວາມດີຈະເກີດຂຶ້ນຈາກຄວາມຊົ່ວນັ້ນ ຕາມທີ່ບາງຄົນເລົ່າລືແລະນິນ
ທາຫາວ່າເຮົາໄດ້ກ່າວຢ່າງນັ້ນແລ້ວ ການລົງໂທດຄົນຢ່າງນັ້ນກໍຍຸດຕິທັມແລ້ວ

ບໍ່ມີຄົນຊອບທັມ

(ພສສ 14:1-3; 53:1-4)

9 ຖ້າດັ່ງນັ້ນແລ້ວຈະເປັນຢ່າງໃດ ເຮົາຄົນຢິວຈະໄດ້ປຽບກວ່າຫລືບໍ່ ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນດອກ ດ້ວຍວ່າເຮົາໄດ້
ຟ້ອງແລ້ວວ່າ ທັງຄົນຢິວແລະຄົນຕ່າງຊາດກໍຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງຄວາມຜິດບາບທຸກຄົນ
10 ດັ່ງມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພີວ່າ, "ບໍ່ມີຄົນຊອບທັມຈັກຄົນນຶ່ງຄົນດຽວ
11 ບໍ່ມີຄົນທີ່ເຂົ້າໃຈ ບໍ່ມີຄົນທີ່ສແວງຫາພຣະເຈົ້າ
12 ທຸກຄົນໄດ້ຫລົງເວັ້ນໄປ ເຂົາພາກັນເປັນຄົນຊົ່ວໄປຫມົດ ຜູ້ເຮັດການດີບໍ່ມີຈັກຄົນດຽວ
13 ລຳຄໍຂອງເຂົາຄືຂຸມຝັງຊາກສົບທີ່ໄຂຢູ່ ເຂົາໃຊ້ລີ້ນຂອງເຂົາໃນການລໍ້ລວງ ມີພິດງູຮ້າຍຢູ່ໃຕ້ຮີມປາກຂອງ
ເຂົາ
14 ປາກຂອງເຂົາເຕັມໄປດ້ວຍຄຳປ້ອຍດ່າແລະຄຳຂົມຂື່ນ
15 ຕີນຂອງເຂົາວ່ອງໄວໃນການເຮັດໃຫ້ນອງເລືອດ
16 ເຂົາຍ່ອມຖິ້ມຄວາມເສັຽຫາຍແລະຄວາມທຸກໄວ້ໃນທາງທີ່ເຂົາເດີນໄປ
17 ແລະເຂົາບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກຫົນທາງແຫ່ງຄວາມສງົບສຸກ
18 ເຂົາບໍ່ເຄີຍຄຶດທີ່ຈະຢຳເກງພຣະເຈົ້າ"
19 ແຕ່ເຮົາທັງຫລາຍຮູ້ຢູ່ວ່າພຣະບັນຍັດທຸກຂໍ້ທີ່ໄດ້ກ່າວນັ້ນ ກໍກ່າວແກ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດເພື່ອອັດ
ປາກທຸກຄົນ ແລະເພື່ອໃຫ້ມະນຸດທຸກຄົນໃນໂລກຢູ່ໃຕ້ການພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ
20 ເພາະວ່າໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດຈະຊົງຖືວ່າເປັນຜູ້ຊອບທັມດ້ວຍການເຮັດຕາມ
ພຣະບັນຍັດ ເພາະວ່າພຣະບັນຍັດໄດ້ເຮັດໃຫ້ສັງເກດຮູ້ຈັກຄວາມບາບ

ຄວາມຊອບທັມໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອ

21 ແຕ່ບັດນີ້ຄວາມຊອບທັມຊຶ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າ ໄດ້ປາກົດນອກຈາກພຣະບັນຍັດ (ມີພຣະບັນຍັດແລະຜູ້ປະ
ກາດພຣະທັມເປັນພຍານຢູ່)
22 ຄືຄວາມຊອບທັມທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງຊົງປະທານແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອທຸກຄົນ ດ້ວຍອາໄສຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢ
ຊູຄຣິດ ເພາະວ່າຄົນທັງຫລາຍສເມີກັນທຸກຄົນ
23 ດ້ວຍວ່າທຸກຄົນໄດ້ເຮັດຜິດບາບ ແລະຂາດຈາກພຣະຣັສມີຂອງພຣະເຈົ້າ
24 ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງຖືວ່າເຂົາເປັນຄົນຊອບທັມ ດ້ວຍພຣະກະຣຸນາຄຸນຂອງພຣະອົງທີ່ບໍ່ຄິດຄ່າ ຄືດ້ວຍການຊົງ
ໄຖ່ໄວ້ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ
25 ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຫ້ປາກົດ ເພື່ອໃຫ້ເປັນຜູ້ໄຖ່ໂທດແທນບາບໂດຍຄວາມເຊື່ອໃນພຣະໂລຫິດຂອງພຣອົງ
ອັນນີ້ກໍເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຍຸດຕິທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນການທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງອົດກັ້ນພຣະທັຍໄວ້
ແລະບໍ່ໄດ້ຊົງລົງໂທດມະນຸດທີ່ເຮັດຜິດບາບໄປແລ້ວນັ້ນ

26 ແລະເພື່ອຊົງສະແດງໃນປັດຈຸບັນວ່າພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ຍຸດຕິທັມ ແລະຊົງໂຜດຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູເປັນຜູ້
ຊອບທັມດ້ວຍ
27 ເມື່ອເປັນຢ່າງນັ້ນແລ້ວເຮົາຈະເອົາອັນໃດມາອວດ ກໍຫມົດຫົນທາງ ຈະອ້າງຫລັກອັນໃດວ່າຫມົດຫົນທາງ
ຈະອ້າງຫລັກການປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດຫລື ບໍ່ແມ່ນດອກ ແຕ່ຕ້ອງອ້າງເອົາຫລັກຂອງຄວາມເຊື່ອ
28 ດ້ວຍວ່າພວກເຮົາເຫັນວ່າຄົນນຶ່ງຄົນໃດຈະຊົງຖືວ່າຊອບທັມໄດ້ ກໍໂດຍອາໄສຄວາມເຊື່ອນອກຈາກການປະ
ຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດ
29 ຫລືວ່າພຣະເຈົ້ານັ້ນຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຊາດຢິວຊາດດຽວເທົ່ານັ້ນຫລື ພຣະອົງບໍ່ຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງ
ຄົນຕ່າງຊາດດ້ວຍຫລື ແມ່ນແລ້ວ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງຄົນຕ່າງຊາດດ້ວຍ
30 ເຫດວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າແຕ່ອົງດຽວ ແລະພຣະອົງຊົງໂຜດຖືວ່າຄົນທີ່ບໍ່ຮັບພິທີນັ້ນເປັນຄົນຊອບທັມ
ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອເຫມືອນກັນ
31 ຖ້າຢ່າງນັ້ນພວກເຮົາຈະລຶບລ້າງພຣະບັນຍັດດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຫລື ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນດອກ ແຕ່ພວກເຮົາຍັງ
ເປັນຜູ້ສນັບສນຸນພຣະບັນຍັດອີກ

4. ອັບຣາຮາມເປັນແບບຢ່າງ

(ປຖກ 17:10)

1 ຖ້າຢ່າງນັ້ນພວກເຮົາຈະວ່າຢ່າງໃດເຖິງເຣື່ອງອັບຣາຮາມບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາຕາມສາຍເລືອດ
2 ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງຖືວ່າອັບຣາຮາມເປັນຄົນຊອບທັມດ້ວຍການປະຕິບັດ ທ່ານກໍມີທາງທີ່ຈະອວດໄດ້ ແຕ່ຕໍ່
ພຣະພັກພຣະເຈົ້າທ່ານບໍ່ມີທາງຢ່າງນັ້ນ
3 ພຣະຄັມພີໄດ້ກ່າວໄວ້ຢ່າງໃດ ກໍກ່າວວ່າ, "ອັບຣາຮາມໄດ້ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ ແລະຄວາມເຊື່ອນັ້ນພຣະເຈົ້າຊົງຖື
ວ່າເປັນຄວາມຊອບທັມແກ່ທ່ານ"
4 ຝ່າຍຄົນທີ່ເຮັດການກໍບໍ່ຖືວ່າຄ່າຈ້າງທີ່ຕົນໄດ້ຮັບນັ້ນເປັນບຳເຫນັດ ແຕ່ຖືວ່າເປັນຄ່າແຮງງານທີ່ຕົນເຮັດ
5 ສ່ວນຄົນທີ່ບໍ່ອາໄສການປະຕິບັດ ແຕ່ໄດ້ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງຜູ້ຊົງໂຜດຄົນຜິດໃຫ້ເປັນຄົນຊອບທັມ
ຄວາມເຊື່ອຂອງຄົນນັ້ນກໍຊົງຖືວ່າເປັນຄວາມຊອບທັມ
6 ດັ່ງດາວິດໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມສຸກຂອງຄົນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທັມ ໂດຍບໍ່ໄດ້ອາໄສ
ການປະຕິບັດ,
7 ວ່າ, "ຜູ້ຊຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມອະພັຍແກ່ການລ່ວງລະເມີດຂອງຕົນ ແລະການຜິດບາບຂອງຕົນໄດ້ຊົງໂຜດປົກ
ບັງໄວ້ແລ້ວ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ເປັນສຸກ
8 ບຸກຄົນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງຖືໂທດ ກໍເປັນສຸກ"

9 ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນ, ຄວາມສຸກມີແກ່ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດແຕ່ພວກດຽວຫລື ຫລືວ່າມີແກ່ຄົນທີ່ບໍ່ດ້ຮັບພິທີຕັດດ້ວຍ
ເພາະເຮົາກ່າວວ່າ, “ອັບຣາຮາມໄດ້ເຊື່ອພຣະເຈົ້າແລະເພາະຄວາມເຊື່ອນັ້ນພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງຖືວ່າທ່ານເປັນ
ຄົນຊອບທັມ”
10 ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງຖືເມື່ອໃດ ເມື່ອທ່ານຮັບພິທີຕັດແລ້ວຫລື ຫລືວ່າເມື່ອຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບເທື່ອ ບໍ່ແມ່ນເມື່ອຮັບ
ແລ້ວ ແຕ່ເມື່ອຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບພິທີຕັດເທື່ອ
11 ແລະທ່ານໄດ້ຮັບພິທີຕັດນັ້ນເປັນເຄື່ອງຫມາຍສຳຄັນ ຄືເປັນກາປະທັບຂອງຄວາມຊອບທັມຊຶ່ງເກີດດ້ວຍ
ຄວາມເຊື່ອທີ່ທ່ານໄດ້ມີຢູ່ ເມື່ອທ່ານຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບພິທີຕັດເທື່ອນັ້ນ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ເປັນບິດາຂອງຄົນທັງປ
ວງທີ່ເຊື່ອ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທັມ ເຖິງແມ່ນວ່າຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດກໍຕາມ
12 ແລະເພື່ອທ່ານຈະເປັນບິດາຂອງຄົນທັງປວງທີ່ຮັບພິທີຕັດ ແລະບໍ່ພຽງແຕ່ຮັບພິທີຕັດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ມີຄວາມ
ເຊື່ອຕາມແບບຂອງອັບຣາຮາມບິດາຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ຊຶ່ງທ່ານມີຄວາມເຊື່ອເມື່ອຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບພິທີຕັດ
ນັ້ນ

ໂດຍຄວາມເຊື່ອພຣະສັນຍາຈຶ່ງເກີດຜົນ

13 ດ້ວຍວ່າພຣະສັນຍາທີ່ຊົງປະທານແກ່ອັບຣາຮາມແລະຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງທ່ານທີ່ວ່າຈະໄດ້ທັງພິພົບໂລກ
ເປັນມໍຣະດົກນັ້ນ ກໍບໍ່ໄດ້ມາທາງພຣະບັນຍັດ ແຕ່ໄດ້ມາທາງຄວາມຊອບທັມທີ່ເກີດຈາກຄວາມເຊື່ອງ
14 ຖ້າຄົນທີ່ຖືຕາມພຣະບັນຍັດນັ້ນຈະເປັນເຈົ້າຂອງມໍຣະດົກ ແລ້ວຄວາມເຊື່ອກໍບໍ່ມີປໂຍດອັນໃດ ແລະພຣະ
ສັນຍາກໍເສັຽປໂຍດເຫມືອນກັນ
15 ເພາະວ່າພຣະບັນຍັດເປັນເຫດໃຫ້ມີການຊົງພຣະພິໂຣດ ແຕ່ບ່ອນໃດບໍ່ມີພຣະບັນຍັດ ບ່ອນນັ້ນກໍບໍ່ມີການ
ລ່ວງລະເມີດພຣະບັນຍັດ
16 ເພາະເຫດນັ້ນແຫລະ, ການທີ່ໄດ້ຮັບມໍຣະດົກຈຶ່ງຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມເຊື່ອ ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນຕາມພຣະຄຸນ ເພື່ອ
ພຣະສັນຍານັ້ນຈະເປັນທີ່ໄວ້ວາງໃຈແກ່ຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍຂອງທ່ານທຸກຄົນ ບໍ່ໃຊ່ແກ່ຜູ້ທີ່ສືບເຊື້ອສາຍທີ່ຖືພຣະ
ບັນຍັດພວກດຽວ ແຕ່ແກ່ບັນດາຄົນທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຢ່າງດຽວກັນກັບອັບຣາຮາມ ຜູ້ເປັນບິດາຂອງເຮົາທັງ
ຫມົດ
17 ຕາມທີ່ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພີແລ້ວວ່າ, “ເຮົາໄດ້ຕັ້ງໃຫ້ເຈົ້າເປັນບິດາຂອງມວນປະຊາຊາດ” ຕັ້ງໄວ້ຈຳ
ເພາະພຣະພັກພຣະເຈົ້າທີ່ທ່ານໄດ້ເຊື່ອນັ້ນ ຄືພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນທີ່ຕາຍແລ້ວມີຊີວິດຄືນມາ ແລະ
ຊົງເອີ້ນສິ່ງຂອງທີ່ບໍ່ມີໃຫ້ມີຂຶ້ນ
18 ຝ່າຍອັບຣາຮາມນັ້ນເມື່ອບໍ່ມີຫວັງທີ່ຫນ້າໄວ້ວາງໃຈແລ້ວ ກໍຍັງເຊື່ອໄວ້ວາງໃຈ ມີຄວາມຫວັງວ່າຈະເປັນ “ບິ
ດາຂອງມວນປະຊາຊາດ” ຕາມຄຳທີ່ຊົງກ່າວໄວ້ແລ້ວວ່າ, “ເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຈະເປັນຢ່າງນັ້ນແຫລະ”
19 ຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານບໍ່ໄດ້ລົດນ້ອຍຖອຍລົງເລີຍ ເຖິງແມ່ນວ່າອາຍຸສັງຂານຂອງຕົນໄດ້ປະມານຮ້ອຍປີແລ້ວ
ກໍຕາມ ທ່ານກໍບໍ່ໄດ້ຄຶດວ່າຮ່າງກາຍຂອງຕົນປຽບເຫມືອນກັບຕາຍແລ້ວ ແລະບໍ່ໄດ້ຄຶດວ່າທ້ອງຂອງນາງຊາ
ຣາເປັນຫມັນ

20 ທ່ານບໍ່ໄດ້ສົງສັຍໃນພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານໄດ້ເພີ້ມກຳລັງໃຫ້ແຂງແຮງຂຶ້ນ
ທ່ານຈຶ່ງໄດ້ຖວາຍກຽດຕິຍົດແກ່ພຣະເຈົ້າ
21 ທ່ານເຊື່ອໝັ້ນວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຣິດອຳນາດ ອາດເຮັດໃຫ້ສຳເຣັດໄດ້ຕາມທີ່ຊົງສັນຍາໄວ້ແລ້ວ
22 ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫລະ, ຄວາມເຊື່ອນັ້ນ "ຊົງຖືວ່າເປັນຄວາມຊອບທັມແກ່ທ່ານ"
23 ແຕ່ຄຳວ່າ, "ຊົງຖືວາເປັນຄວາມຊອບທັມແກ່ທ່ານ" ນັ້ນ ກໍບໍ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ສຳລັບທ່ານຜູ້ດຽວ
24 ແຕ່ສຳລັບເຮົາທັງຫລາຍດ້ວຍ ຄືຈະຊົງຖືວ່າເປັນຄວາມຊອບທັມແກ່ພວກເຮົາ ຄືເຮົາທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ຜູ້
ຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະເຢຊູເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຄືນຂຶ້ນມາຈາກຕາຍ
25 ຄືພຣະເຢຊູຜູ້ຊົງຖືກມອບໄວ້ໃຫ້ເຖິງສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ ເພາະການເຮັດຜິດຂອງເຮົາທັງຫລາຍແລະໄດ້ຖືກ
ຊົງບັນດານໃຫ້ຄືນພຣະຊົນ ເພື່ອໃຫ້ເຮົາໄດ້ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທັມ

5. ການຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທັມ

1 ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທັມເພາະຄວາມເຊື່ອແລ້ວ ພວກເຮົາຈຶ່ງມີສັນຕິສຸກ
ກັບພຣະເຈົ້າໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ
2 ໂດຍທາງພຣະອົງເຮົາທັງຫລາຍຈຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມແນະນຳເຂົ້າໄປໃນຮົ່ມພຣະຄຸນ ທີ່ພວກເຮົາຢືນຢູ່ດ້ວຍ
ຄວາມເຊື່ອ ແລະພວກເຮົາຊົມຊື່ນຍິນດີ ໃນຄວາມຫວັງວ່າຈະໄດ້ມີສ່ວນໃນສະງ່າຣາສີຂອງພຣະເຈົ້າ
3 ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກພວກເຮົາກໍຊົມຊື່ນຍິນດີໃນຄວາມຍາກລຳບາກດ້ວຍ ເພາະຮູ້ແລ້ວວ່າຄວາມຍາກລຳບາກ
ນັ້ນເຮັດໃຫ້ເກີດມີຄວາມອົດທົນ
4 ແລະຄວາມອົດທົນນັ້ນເຮັດໃຫ້ເຮົາເປັນຄົນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນຊອບ ແລະການທີ່ຊົງເຫັນຊອບນັ້ນເຮັດໃຫ້ມີ
ຄວາມໄວ້ວາງໃຈ
5 ແລະຄວາມໄວ້ວາງໃຈບໍ່ທ່ອນເຮັດໃຫ້ມີຄວາມເສັຽໃຈເພາະຜິດຫວັງ ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເປົ່າງຄວາມຮັກ
ຂອງພຣະຣອົງເຂົ້າໃນໃຈຂອງພວກເຮົາ ດ້ວຍທາງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ແກ່
ເຮົາທັງຫລາຍແລ້ວ
6 ຂນະທີ່ເຮົາທັງຫລາຍຍັງຂາດກຳລັງ ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອແທນຄວາມຊົ່ວອະທັມຕາມເວ
ລາອັນເຫມາະສົມ
7 ດ້ວຍວ່າບໍ່ສູ້ຈະມີໃຜຍອມຕາຍແທນຄົນຊອບທັມ ແຕ່ບາງທີ່ອາດຈະມີຄົນກ້າຕາຍແທນຄົນດີກໍໄດ້
8 ແຕ່ຝ່າຍພຣະເຈົ້າຊົງສະແດງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງແກ່ເຮົາທັງຫລາຍ ຄືຂນະທີ່ພວກເຮົາຍັງເປັນຄົນ
ຜິດບາບຢູ່ນັ້ນ ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງຍອມສິ້ນພຣະຊົນແທນເຮົາທັງຫລາຍ
9 ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຊົງຖືວ່າ ເປັນຄົນຊອບທັມແລ້ວດ້ວຍພຣະໂລຫິດຂອງພຣະອົງ ຫລາຍກວ່າ
ນັ້ນອີກເຮົາທັງຫລາຍຈະພົ້ນຈາກພຣະພິໂຣດຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍພຣະອົງ

10 ດ້ວຍວ່າຖ້າເມື່ອເຮົາທັງຫລາຍຍັງເປັນສັດຕຣູຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ກັບຄືນດີກັບ
ພຣະອົງ ໂດຍທີ່ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງຊົງສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ ເມື່ອເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ກັບ
ຄືນດີແລ້ວພວກເຮົາກໍຈະໄດ້ພົ້ນດ້ວຍການຊົງຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ
11 ບໍ່ພຽງແຕ່ເທົ່ານັ້ນ ເຮົາທັງຫລາຍຍັງຊົມຊື່ນຍິນດີໃນພຣະເຈົ້າ ໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ
ຜູ້ຊົງເປັນເຫດໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ກັບຄືນດີກັບພຣະເຈົ້າ

ອາດາມກັບພຣະຄຣິດ

(ປຖມ 3:1-19)

12 ເຫດສັນນັ້ນຄວາມຜິດບາບໄດ້ເຂົ້າມາໃນໂລກເພາະດ້ວຍມະນຸດຄົນດຽວ ແລະຄວາມຕາຍກໍໄດ້ເກີດມາ
ຍ້ອນຄວາມຜິດບາບນັ້ນ ຢ່າງນັ້ນແຫລະ, ຄວາມຕາຍຈຶ່ງໄດ້ລາມໄປເຖິງມະນຸດທຸກຄົນ ເພາະວ່າທຸກຄົນ
ໄດ້ເຮັດບາບແລ້ວ
13 ທີ່ຈິງ, ຄວາມຜິດບາບໄດ້ມີຢູ່ໃນໂລກແລ້ວກ່ອນມີພຣະບັນຍັດ ແຕ່ວ່າເມື່ອບໍ່ມີພຣະບັນຍັດກໍບໍ່ຖືວ່າມີຜິດ
14 ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຄວາມຕາຍກໍໄດ້ຄອບງຳຕລອດມາ ຕັ້ງແຕ່ອາດາມຈົນເຖິງໂມເຊ ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາບໍ່ໄດ້
ເຮັດຜິດບາບເຫມືອນຢ່າງການລະເມີດຂອງອາດາມ ຜູ້ຊຶ່ງເປັນແບບຫມາຍເຖິງພຣະຜູ້ທີ່ຈະສະເດັດມາພາຍ
ຫລັງນັ້ນ
15 ແຕ່ວ່າຂອງປະທານທີ່ມາດ້ວຍພຣະຄຸນນັ້ນບໍ່ເຫມືອນຢ່າງການລະເມີດ ເພາະຖ້າຄົນຈຳນວນຫລາຍຕ້ອງ
ຕາຍເພາະການລະເມີດຂອງມະນຸດຄົນດຽວ ຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າແລະຂອງປະທານທີ່
ມາດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງຜູ້ດຽວ ຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ ກໍມີບໍຣິບູນແກ່ຄົນຈຳນວນຫລາຍດ້ວຍ
16 ແລະຂອງປະທານນັ້ນກໍບໍ່ເຫມືອນກັບຜົນທີ່ເກີດຈາກຄວາມຜິດບາບຂອງຄົນນັ້ນຜູ້ດຽວ ເພາະວ່າການຊົງພິ
ພາກສາທີ່ເກີດຂຶ້ນເນື່ອງຈາກການລະ
ເມີດພຽງເທື່ອດຽວ ໄດ້ນຳໄປສູ່ການລົງໂທດ ແຕ່ຂອງປະທານນັ້ນໄດ້ມີຂຶ້ນພາຍຫລັງການລະເມີດຫລາຍ
ເທື່ອນັ້ນນຳໄປສູ່ການປົດປ່ອຍ
17 ເພາະຖ້າການລະເມີດຂອງມະນຸດຄົນດຽວເປັນເຫດໃຫ້ຄວາມຕາຍຄອບງຳເພາະຄົນຜູ້ດຽວນັ້ນ
ຫລາຍກວ່ານັ້ນຄົນຈຳນວນຫລາຍທີ່ຮັບ
ພຣະຄຸນອັນບໍຣິບູນ ແລະຮັບຄວາມຊອບທັມຊຶ່ງເປັນຂອງປະທານ ກໍຈະຄຸ້ມຄອງຢູ່ໃນຊີວິດໂດຍພຣະອົງຜູ້
ດຽວ ຄືພຣະເຢຊູຄຣິດ
18 ເຫດດັ່ງນີ້ການຊົງພິພາກສາລົງໂທດໄດ້ມາເຖິງຄົນທັງປວງ ເພາະການລະເມີດເທື່ອດຽວສັນໃດ ການຊົງ
ກະທຳອັນຊອບທັມເທື່ອດຽວກໍນຳການປົດປ່ອຍແລະຊີວິດມາເຖິງຄົນທັງປວງສັນນັ້ນ
19 ດ້ວຍວ່າຄົນຈຳນວນຫລາຍຕົກເປັນຄົນຜິດບາບເພາະມະນຸດຄົນດຽວທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງສັນໃດ ຄົນຈຳນວນຫລາຍ
ກໍຈະໄດ້ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທັມ ເພາະພຣະອົງຜູ້ດຽວທີ່ໄດ້ຊົງເຊື່ອຟັງສັນນັ້ນ
20 ພຣະບັນຍັດໄດ້ມີຂຶ້ນກໍເພື່ອຄວາມຜິດຈະໄດ້ປາກົດຫລາຍຂຶ້ນ ແຕ່ທີ່ໃດມີຄວາມຜິດບາບປາກົດຫລາຍຂຶ້ນ
ພຣະກະຣຸນາຄຸນກໍຈະມີຫລາຍລົ້ນຂຶ້ນໃນທີ່ນັ້ນ

21 ເພື່ອວ່າຄວາມຜິດບາບໄດ້ຄອບງຳໃຫ້ເຖິງ
ຄວາມຕາຍສັນໃດ ພຣະກະຣຸນາຄຸນກໍຈະໄດ້ຄອບງຳດ້ວຍຄວາມຊອບທັມ ໃຫ້ເຖິງຊີວິດອັນຕລອດໄປ
ເປັນນິດ ໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດອົງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍສັນນັ້ນ

6. ການຕາຍແກ່ຄວາມຜິດບາບແຕ່ດຳເນີນຊີວິດໃນພຣະຄຣິດ

1 ຖ້າຢ່າງນັ້ນແລ້ວພວກເຮົາຈະວ່າຢ່າງໃດ ຄວນທີ່ເຮົາທັງຫລາຍຈະຢູ່ໃນຄວາມຜິດບາບຕໍ່ໄປ ເພື່ອໃຫ້ພຣະຄຸນມີຫລາຍຂຶ້ນຫລື

2 ບໍ່ເປັນຢ່າງນັ້ນດອກ ພວກເຮົາຜູ້ຕາຍຕໍ່ຄວາມຜິດບາບແລ້ວ ຈະດຳເນີນຊີວິດໃນຄວາມຜິດບາບຕໍ່ໄປໄດ້ຢ່າງໃດ

3 ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າ ພວກເຮົາທຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາເຂົ້າໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ ກໍໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາເຂົ້າໃນຄວາມຕາຍຂອງພຣະອົງ

4 ເຫດສັນນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຖືກຝັງໄວ້ກັບພຣະອົງ ໂດຍການຮັບບັບຕິສະມາເຂົ້າສ່ວນໃນການສິ້ນພຣະຊົນນັ້ນ ເພື່ອວ່າພຣະຄຣິດໄດ້ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄືນພຣະຊົນ ໂດຍຣິດເດດອັນຮຸ່ງເຮືອງຂອງພຣະບິດາສັນໃດ ເຮົາທັງຫລາຍກໍຈະໄດ້ດຳເນີນຕາມຊີວິດໃຫມ່ເຫມືອນກັນສັນນັ້ນ

5 ເພາະວ່າຖ້າເຮົາທັງຫລາຍເຂົ້າຕິດສນິດກັບພຣະອົງແລ້ວໃນການຕາຍຢ່າງພຣະອົງ ເຮົາກໍຈະເຂົ້າສນິດກັບພຣະອົງໃນການຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄືນມາ ຢ່າງພຣະອົງໄດ້ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄືນພຣະຊົນ

6 ເຮົາທັງຫລາຍຮູ້ສິ່ງນີ້ແລ້ວວ່າ ເພດຄົນເກົ່າຂອງພວກເຮົານັ້ນໄດ້ຖືກຄຶງໄວ້ກັບພຣະອົງແລ້ວ ເພື່ອເພດຄົນເກົ່າຊຶ່ງເປັນທີ່ຢູ່ຂອງຄວາມຜິດບາບນັ້ນ ຈະໄດ້ຖືກທຳລາຍເສັຽ ແລະພວກເຮົາຈຶ່ງຈະບໍ່ໄດ້ເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງຄວາມຜິດບາບອີກຕໍ່ໄປ

7 ດ້ວຍວ່າຜູ້ທີ່ຕາຍໄປແລ້ວກໍພົ້ນຈາກຄວາມຜິດບາບ

8 ແຕ່ຖ້າເຮົາທັງຫລາຍຕາຍແລ້ວກັບພຣະຄຣິດ ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າເຮົາຈະມີຊີວິດຢູ່ດ້ວຍກັນກັບພຣະອົງ

9 ເຮົາທັງຫລາຍຮູ້ຢູ່ວ່າພຣະຄຣິດທີ່ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄືນພຣະຊົນແລ້ວນັ້ນ ຈະບໍ່ມີການສິ້ນພຣະຊົນອີກ ຄວາມຕາຍກໍຈະບໍ່ມີອຳນາດບັງຄັບພຣະອົງຕໍ່ໄປ

10 ດ້ວຍວ່າທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສິ້ນພຣະຊົນກໍສິ້ນພຣະຊົນຕໍ່ຄວາມຜິດບາບແຕ່ເທື່ອດຽວ ແຕ່ທີ່ພຣະອົງຊົງມີພຣະຊົນຢູ່ນັ້ນພຣະອົງກໍຊົງມີພຣະຊົນຢູ່ເພື່ອພຣະເຈົ້າ

11 ເຫມືອນກັນນັ້ນແຫລະ, ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງຖືວ່າພວກເຈົ້າໄດ້ຕາຍຕໍ່ຄວາມຜິດບາບແລ້ວ ແລະມີຊີວິດເພື່ອພຣະເຈົ້າໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ

12 ເຫດສັນນັ້ນ, ຕໍ່ໄປຢ່າໃຫ້ຄວາມຜິດບາບປົກຄອງຮ່າງກາຍທີ່ຕ້ອງຕາຍຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຕ້ອງເຊື່ອຟັງຕັນຫາຂອງກາຍນັ້ນ

13 ຢ່າມອບອະວັຍວະຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ແກ່ຄວາມຜິດບາບຕໍ່ໄປ ເພື່ອໃຫ້ເປັນເຄື່ອງໃຊ້ໃນການອະທັມ ແຕ່ຈົ່ງມອບຕົວຂອງເຈົ້າຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າເປັນການສິ້ນສຸດ ເຫມືອນກັບບຸກຄົນທີ່ເປັນຂຶ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍແລ້ວ ແລະຈົ່ງມອບອະວັຍວະຂອງເຈົ້າຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າເປັນການສິ້ນສຸດ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງໃຊ້ໃນການຊອບທັມຕໍ່ໄປ

14 ດ້ວຍວ່າຕໍ່ໄປຄວາມຜິດບາບຈະບໍ່ບັງຄັບພວກເຈົ້າອີກ ເພາະວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດແຕ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະຄຸນ

ຂ້ອຍຂ້າຂອງຄວາມຊອບທັມ

15 ຖ້າດັ່ງນັ້ນແລ້ວ, ຈະເປັນຢ່າງໃດຕໍ່ໄປ ພວກເຈົາຈະພາກັນເຮັດຜິດບາບ ເພາະບໍ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດແຕ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະຄຸນຢ່າງນັ້ນຫລື ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນດອກ

16 ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ຫລືວ່າ ຖ້າພວກເຈົ້າເຄີຍມອບຕົວເຈົ້າຮັບໃຊ້ເຊື່ອຟັງຜູ້ໃດເຈົ້າກໍເປັນຂ້ອຍຂອງຜູ້ທີ່ເຈົ້າເຊື່ອຟັງນັ້ນ ຄືເປັນຂ້ອຍຂອງຄວາມຜິດບາບທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມຕາຍ ຫລືເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງການເຊື່ອຟັງຈົນໄດ້ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທັມກໍດີ

17 ແຕ່ວ່າຈົ່ງໂມທະນາພຣະຄຸນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ເພາະເມື່ອກ່ອນນັ້ນເຈົ້າທັງຫລາຍເຄີຍເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງຄວາມຜິດບາບ ແຕ່ບັດນີ້ພວກເຈົ້າມີໃຈເຊື່ອຟັງຫລັກຄຳສອນນັ້ນ ຊຶ່ງຊົງໃຫ້ຄຸ້ມຄອງພວກເຈົ້າ

18 ເມື່ອພວກເຈົາຖືກຊົງໂຜດໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຜິດບາບແລ້ວ ພວກເຈົ້າໄດ້ກັບມາເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງຄວາມຊອບທັມ

19 (ເຮົາຍົກເອົາຕົວຢ່າງມະນຸດມາກ່າວ ເພາະເຫດຄວາມບົກພ່ອງຢ່າງມະນຸດທຳມະດາຂອງພວກເຈົ້າ) ເພາະເຈົ້າເຄີຍມອບອະວັຍວະຂອງພວກເຈົ້າ ເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງຄວາມຊົ່ວມົວຫມອງແລະການອະທັມ ເພື່ອເຮັດການອະທັມສັນໃດ ບັດນີ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງມອບອະວັຍວະຂອງພວກເຈົ້າໃຫ້ເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງຄວາມຊອບທັມເປັນການສິ້ນສຸດ ເພື່ອໃຫ້ເຖິງການຊຳຣະໃຫ້ບໍຣິສຸດສັນນັ້ນ

20 ເມື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງຄວາມຜິດບາບຢູ່ນັ້ນ ຄວາມຊອບທັມກໍບໍ່ໄດ້ຄຸ້ມຄອງພວກເຈົ້າ

21 ຂນະນັ້ນພວກເຈົ້າໄດ້ປໂຍດອັນໃດໃນການເຫລົ່ານັ້ນຊຶ່ງບັດນີ້ພວກເຈົ້າກໍລະອາຍ ດ້ວຍວ່າຜົນສຸດທ້າຍຂອງການເຫລົ່ານັ້ນກໍຄືຄວາມຕາຍ

22 ແຕ່ບັດນີ້ເຈົ້າທັງຫລາຍ ໄດ້ຖືກຊົງໂຜດໃຫ້ພົ້ນຈາກການເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງຄວາມຜິດບາບ ແລະກັບມາເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ ຜົນຕອບແທນທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບນັ້ນຄືໃຈບໍຣິສຸດ ແລະຜົນສຸດທ້າຍກໍຄືຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ

23 ດ້ວຍວ່າຄ່າຈ້າງຂອງຄວາມຜິດບາບກໍຄືຄວາມຕາຍ ແຕ່ຂອງພຣະຣາຊທານອັນໂຜດມາແຕ່ພຣະເຈົ້າ ກໍຄືຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດໃນພຣະຄຣິດ ຄືພຣະເຢຊູເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ

7. ຍົກເຣື່ອງການແຕ່ງງານມາເປັນຂໍ້ປຽບທຽບ

1 ພວກພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຫລື (ເຮົາກຳລັງເວົ້າກັບຄົນທີ່ຮູ້ຈັກກົດລະບຽບແລ້ວ) ວ່າກົດໝາຍອັນໃດມີອຳນາດເໜືອມະນຸດ ກໍໃນຂນະທີ່ເຂົາຍັງມີຊີວິດຢູ່ເທົ່ານັ້ນ

2 ເປັນຕົ້ນວ່າຜູ້ຍິງທີ່ຜົວຍັງມີຊີວິດຢູ່ນັ້ນຕ້ອງຢູ່ໃນກົດລະບຽບຜົວເມັຽ ແຕ່ຖ້າຜົວຕາຍຍິງນັ້ນກໍພົ້ນຈາກກົດອັນນັ້ນ

3 ສັນນັ້ນຖ້າຍິງນັ້ນຍອມເປັນຂອງຊາຍອື່ນໃນເມື່ອຜົວຍັງມີຊີວິດຢູ່ ຍິງນັ້ນກໍໄດ້ຊື່ວ່າເປັນຍິງຫລິ້ນຊູ້ ແຕ່ຖ້າຜົວຕາຍແລ້ວຍິງນັ້ນກໍພົ້ນຈາກກົດລະບຽບຜົວເມັຽ ຖ້າແມ່ນຍິງນັ້ນໄປເປັນຂອງຊາຍອື່ນກໍບໍ່ມີຜິດໃນຖານຫລິ້ນຊູ້

4 ຢ່າງນັ້ນແຫລະ, ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍຂອງເຮົາເອີຍ, ພວກເຈົ້າໄດ້ຕາຍຈາກພຣະບັນຍັດເໝືອນກັນ ໂດຍທາງພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ ເພື່ອເຈົ້າຈະຕົກເປັນຂອງຜູ້ອື່ນ ຄືຂອງພຣະອົງຜູ້ຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ຄືນພຣະຊົນແລ້ວ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ເກີດຜົນຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າ

5 ເພາະວ່າເມື່ອພວກເຮົາດຳເນີນຊີວິດຢູ່ຕາມຢ່າງມະນຸດ ຕັນຫາຊົ່ວທີ່ປາກົດໂດຍທາງພຣະບັນຍັດນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ອະວັຍວະຂອງເຮົາເກີດຜົນນຳໄປສູ່ຄວາມຕາຍ

6 ແຕ່ວ່າບັດນີ້ເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ພົ້ນຈາກພຣະບັນຍັດແລ້ວ ຄືໄດ້ຕາຍຈາກສິ່ງທີ່ເຄີຍຜູກມັດເຮົາໄວ້ເມື່ອກ່ອນນັ້ນ ເພື່ອເຮົາທັງຫລາຍຈະບໍ່ໄດ້ບົວລະບັດຕາມຢ່າງເກົ່າ ຄືຕາມຕົວອັກສອນໃນພຣະບັນຍັດ ແຕາຈະໄດ້ບົວລະບັດຕາມຢ່າງໃໝ່ ຄືຕາມລັກສະນະພຣະວິນຍານ

ເຣື່ອງພຣະບັນຍັດແລະຄວາມຜິດບາບ

7 ຖ້າຢ່າງນັ້ນແລ້ວເຮົາຈະວ່າຢ່າງໃດ ພຣະບັນຍັດນັ້ນຄືບາບຫລື ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນດອກ ແຕ່ຖ້າພຣະບັນຍັດບໍ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ ເຮົາກໍຄົງບໍ່ໄດ້ຮູ້ວ່າອັນໃດເປັນຄວາມຜິດບາບ ເພາະວ່າຖ້າພຣະບັນຍັດບໍ່ໄດ້ຫ້າມວ່າ, “ຢ່າໂລບ” ເຮົາກໍຄົງບໍ່ຮູ້ວ່າຄວາມໂລບນັ້ນຄືອັນໃດ

8 ແຕ່ວ່າຄວາມຜິດບາບໄດ້ຖືເອົາຂໍ້ພຣະບັນຍັດເປັນຊ່ອງທາງເຮັດໃຫ້ຕັນຫາຊົ່ວທຸກຢ່າງເກີດຂຶ້ນໃນຕົວເຮົາ ເພາະວ່າຖ້າບໍ່ມີພຣະບັນຍັດ ຄວາມຜິດບາບກໍຕາຍເສັຽແລ້ວ

9 ເມື່ອກ່ອນນັ້ນເຮົາກໍດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໂດຍບໍ່ມີພຣະບັນຍັດ ແຕ່ເມື່ອມີພຣະບັນຍັດແລ້ວຄວາມຜິດບາບກໍເກີດຂຶ້ນ

10 ແລະເຮົາກໍຕາຍ ພຣະບັນຍັດຊຶ່ງຊົງປະທານເພື່ອໃຫ້ມີຊີວິດນັ້ນ ກໍປາກົດແລ້ວວ່າເປັນເຫດໃຫ້ເຮົາຕ້ອງຕາຍ

11 ເພາະວ່າຄວາມຜິດບາບໄດ້ຖືເອົາພຣະບັນບັດເປັນຊ່ອງທາງລໍ້ລວງເຮົາ ແລະຂ້າໃຫ້ເຮົາຕາຍດ້ວຍພຣະບັນຍັດນັ້ນ

12 ດ້ວຍເຫດນັ້ນພຣະບັນຍັດຈຶ່ງເປັນສິ່ງສັກສິດ ແລະຂໍ້ບັນຍັດກໍສັກສິດທັງຍຸດຕິທັມແລະດີງາມ

13 ຖ້າຢ່າງນັ້ນແລ້ວສິ່ງອັນດີໄດ້ນຳຄວາມຕາຍມາໃຫ້ເຮົາຫລື ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນດອກ ແມ່ນຄວາມຜິດບາບນັ້ນ
ແຫລະ, ຄືບາບທີ່ອາໄສສິ່ງດີໄດ້ນຳຄວາມຕາຍມາໃຫ້ເຮົາ ເພື່ອໃຫ້ປາກົດວ່າຄວາມຜິດບາບນັ້ນເປັນຜິດ
ບາບອັນແທ້ຈິງ ແລະດ້ວຍອາໄສພຣະບັນຍັດນັ້ນຄວາມຜິດບາບຈຶ່ງໄດ້ປາກົດວ່າຊົ່ວຮ້າຍເຫລືອເກີນ

ເຣື່ອງທຳມະດາສອງຢ່າງຂອງມະນຸດ

14 ພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າພຣະບັນຍັດນັ້ນເປັນມາໂດຍຝ່າຍພຣະວິນຍານ ແຕ່ວ່າເຮົານີ້ເປັນແຕ່ມະນຸດທຳມະດາ
ຊຶ່ງຖືກຂາຍໄວ້ໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ຄວາມຜິດບາບ
15 ເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈການທີ່ເຮົາເຄີຍເຮັດຢູ່ ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ເຮົາປາຖນາ ແຕ່ເຮົາກັບໄປເຮັດສິ່ງທີ່ເຮົາ
ກຽດຊັງນັ້ນ
16 ບັດນີ້ຖ້າເຮົາເຮັດສິ່ງທີ່ເຮົາບໍ່ປາຖນານັ້ນ ເຮົາຍອມຮັບວ່າພຣະບັນຍັດນັ້ນດີ
17 ສັນນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ແມ່ນເຮົາເປັນຜູ້ເຮັດ ແຕ່ແມ່ນຄວາມຜິດບາບທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຕົວເຮົາເປັນຜູ້ເຮັດ
18 ເພາະເຮົາຮູ້ວ່າໃນຕົວເຮົາກໍມີຢູ່ ແຕ່ທີ່ຈະເຮັດການດີນັ້ນເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດ
19 ດ້ວຍວ່າການດີຊຶ່ງເຮົາປາຖນານັ້ນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດ ແຕ່ການຊົ່ວທີ່ເຮົາບໍ່ປາຖນາເຮັດ ເຮົາກໍຍັງເຮັດຢູ່
20 ຖ້າແມ່ນເຮົາຍັງເຮັດສິ່ງທີ່ເຮົາບໍ່ປາຖນາຈະເຮັດນັ້ນ ກໍບໍ່ແມ່ນຕົວເຮົາເປັນຜູ້ເຮັດ ແຕ່ແມ່ນຄວາມຜິດບາບທີ່
ອາໄສຢູ່ໃນຕົວເຮົານັ້ນເປັນຜູ້ເຮັດ
21 ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈຶ່ງເຫັນວ່າເປັນກົດທຳມະດາຢ່າງນີ້ງ ຄືເມື່ອໃດເຮົາຕັ້ງໃຈຈະເຮັດການດີຄວາມຊົ່ວກໍມາຕັນເຮົາ
22 ເພາະວ່າສ່ວນເລິກໃນໃຈຂອງເຮົານັ້ນ ກໍປິຕິຍິນດີໃນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ
23 ແຕ່ເຮົາເຫັນກົດອີກຢ່າງນຶ່ງມີຢູ່ໃນອະວັຍວະຂອງເຮົາຊຶ່ງຕໍ່ສູ້ກັບກົດແຫ່ງຈິດໃຈຂອງເຮົາ ແລະຜູກເຮົາໄວ້
ໃຕ້ບັງຄັບກົດແຫ່ງຄວາມຜິດບາບຊຶ່ງຢູ່ໃນອະວັຍວະຂອງເຮົາ
24 ໂອ, ເຮົານີ້ຊ່າງເປັນຄົນທຸກຍາກເຂັນໃຈແທ້ຫນໍ ໃຜແດ່ຈະຊ່ອຍເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຮ່າງກາຍທີ່ຕ້ອງຕາຍນີ້
25 ເຮົາຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ເຫດດັ່ງນີ້ທາງດ້ານຈິດໃຈເຮົາ
ກໍຍອມຮັບໃຊ້ຕາມຂໍ້ບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ດ້ານຮ່າງກາຍຂອງເຮົາກໍເປັນຂ້ອຍຂ້າຢູ່ໃຕ້ກົດແຫ່ງຄວາມ
ຜິດບາບ

8. ຊີວິດຝ່າຍພຣະວິນຍານ

1 ບັດນີ້ການລົງໂທດຈຶ່ງບໍ່ແມ່ແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ
2 ເພາະວ່າກົດຂອງພຣະວິນຍານອັນເຮັດໃຫ້ມີຊີວິດໃນພຣະເຢຊູຄຣິດນັ້ນ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຮົາພົ້ນຈາກກົດຂອງ
ຄວາມຜິດບາບແລະຄວາມຕາຍ
3 ດ້ວຍວ່າສິ່ງທີ່ພຣະບັນຍັດເຮັດບໍ່ໄດ້ເພາະເນື້ອກາຍເຮັດໃຫ້ອ່ອນກຳລັງເສັຽ ພຣະເຈົ້າກໍຊົງເຮັດແລ້ວ ໂດຍ
ໄດ້ຊົງໃຊ້ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງມາໃນສະພາບເຫມືອນເນື້ອກາຍທີ່ຜິດບາບ ແລະເພື່ອຊົງໄຖ່ຄວາມຜິດບາບ
ພຣະອົງຈຶ່ງໄດ້ຊົງລົງໂທດບາບໃນເນື້ອກາຍນັ້ນ

4 ເພື່ອໃຫ້ຂໍ້ຄໍາສັ່ງອັນຍຸດຕິທັມຂອງພຣະບັນຍັດສໍາເຣັດໃນຕົວພວກເຮົາ ທີ່ບໍ່ດໍາເນີນຊີວິດຕາມຢ່າງມະນຸດແຕ່
ຕາມຝ່າຍພຣະວິນຍານ
5 ເພາະວ່າຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ຝ່າຍມະນຸດກໍໃສ່ໃຈໃນສິ່ງທີ່ເປັນຝ່າຍມະນຸດ ແຕ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ຝ່າຍພຣະວິນ
ຍານກໍໃສ່ໃຈໃນສິ່ງທີ່ເປັນຝ່າຍພຣະວິນຍານ
6 ດ້ວຍວ່າການໃສ່ໃຈຢູ່ກັບຝ່າຍມະນຸດນັ້ນກໍຄືຄວາມຕາຍ ແລະການໃສ່ໃຈກັບຝ່າຍພຣະວິນຍານນັ້ນກໍຄືຊີວິດ
ແລະສັນຕິສຸກ
7 ເຫດວ່າການທີ່ໃສ່ໃຈກັບຝ່າຍມະນຸດນັ້ນກໍເປັນສັດຕຣູຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ເພາະບໍ່ຍອມຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບພຣະບັນຍັດຂອງ
ພຣະເຈົ້າ ແລະທີ່ຈິງ, ຈະຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບພຣະບັນຍັດນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້
8 ແລະຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ຝ່າຍມະນຸດຈະເປັນຊອບພຣະທັຍພຣະເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້
9 ອັນນຶ່ງ, ຖ້າແມ່ນພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ໃນເຈົ້າທັງຫລາຍຢ່າງແທ້ຈິງແລ້ວ ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ຢູ່
ຝ່າຍມະນຸດແຕ່ຢູ່ຝ່າຍພຣະວິນຍານ ແຕ່ຖ້າຜູ້ໃດບໍ່ມີພຣະວິນຍານຂອງພຣະ
ຄຣິດ ຜູ້ນັ້ນກໍບໍ່ເປັນຂອງພຣະອົງ
10 ແຕ່ຖ້າພຣະຄຣິດຊົງຢູ່ໃນເຈົ້າທັງຫລາຍແລ້ວ ເຖິງແມ່ນວ່າເນື້ອຕົວຂອງພວກເຈົ້າຕາຍແລ້ວເພາະຄວາມຜິດ
ບາບ ແຕ່ວິນຍານຂອງເຈົ້າກໍມີຊີວິດຢູ່ເພາະຄວາມຊອບທັມ
11 ຖ້າພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງ ຜູ້ຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະເຢຊູຊົງຄືນພຣະຊົນນັ້ນ ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ
ພຣະອົງຜູ້ຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະເຢຊູຄຣິດຊົງຄືນພຣະຊົນແລ້ວນັ້ນ ກໍຈະຊົງບັນດານໃຫ້ກາຍທີ່ຕ້ອງຕາຍຂອງ
ພວກເຈົ້າຄືນມີຊີວິດໃຫມ່ ດ້ວຍຣິດແຫ່ງພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງທີ່ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຈົ້າ
12 ເຫດດັ່ງນັ້ນພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍອ໊ຍ, ພວກເຮົາໄດ້ເປັນຫນີ້ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຫນີ້ໃນທາງເນື້ອກາຍຊຶ່ງດໍາເນີນຊີວິດ
ຕາມຢ່າງມະນຸດນັ້ນ
13 ເພາະຖ້າເຈົ້າທັງຫລາຍດໍາເນີນຊີວິດຕາມຝ່າຍເນື້ອກາຍ ພວກເຈົ້າຄົງຈະຕາຍ ແຕ່ຖ້າໂດຍຣິດພຣະວິນ
ຍານພວກເຈົ້າໄດ້ທໍາລາຍການຂອງຝ່າຍເນື້ອກາຍເສັຽ ເຈົ້າຄົງຈະມີຊີວິດຢູ່
14 ເພາະວ່າພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຊົງນໍາພາຜູ້ໃດ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ
15 ເຫດວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ຮັບວິນຍານທີ່ໃຫ້ມີນິສັຍຢ່າງຂ້ອຍຂ້າ ຊຶ່ງນໍາເຖິງຄວາມຢ້ານກົວອີກ ແຕ່ພວກ
ເຈົ້າໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານຜູ້ຊົງໃຫ້ເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍຮ້ອງເອີ້ນພຣະເຈົ້າວ່າ, “ອັບ
ບາ” ຄືພຣະບິດາ
16 ຝ່າຍພຣະວິນຍານນັ້ນຊົງຮ່ວມເປັນພຍານກັບວິນຍານຂອງເຮົາທັງຫລາຍວ່າ ພວກເຮົາເປັນບຸດຂອງພຣະ
ເຈົ້າ
17 ແລະຖ້າເຮົາທັງຫລາຍເປັນບຸດແລ້ວ ເຮົາກໍເປັນຜູ້ຮັບມໍຣະດົກດ້ວຍ ຄືເປັນຜູ້ຮັບມໍຣະດົກຈາກພຣະເຈົ້າ
ແລະເປັນຜູ້ຮ່ວມຮັບມໍຣະດົກກັບພຣະຄຣິດ ຖ້າແມ່ນເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ທົນທຸກທໍຣະມານດ້ວຍກັນກັບພຣະ
ອົງນັ້ນ ພວກເຮົາກໍຈະໄດ້ຮັບສະງ່າຣາສີກັບພຣະອົງເຫມືອນກັນ

ຄວາມສະຫງ່າຣາສີທີ່ຈະມີມາໃນພາຍໜ້າ

18 ເພາະເຮົາເຫັນວ່າຄວາມທຸກລຳບາກໃນສະໄຫມປັດຈຸບັນ ບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະເອົາປຽບກັບສະຫງ່າຣາສີທີ່ຈະເຜີຍ
ໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍເຫັນ
19 ດ້ວຍວ່າສັພສິ່ງທີ່ຊົງສ້າງແລ້ວ ມີຄວາມພຽນຄອຍຖ້າປາຖນາໃຫ້ບຸດທັງຫລາຍຂອງພຣະເຈົ້າປາກົດ
20 ເພາະວ່າສັພສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຕົກຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງອະນິດຈັງ ບໍ່ໃຊ່ຕາມໃຈຊອບຂອງມັນເອງ ແຕ່ວ່າເປັນ
ໄປຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ມັນຕົກຢູ່ນັ້ນ ດ້ວຍມີຄວາມຫວັງໃຈວ່າ,
21 "ສັພສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນຈະໄດ້ພົ້ນຈາກອຳນາດຂອງຄວາມເສື່ອມສູນ ແລະຈະໄດ້ເຂົ້າໃນເສຣີພາບອັນຣຸ່ງເຮືອງ
ແຫ່ງບຸດທັງຫລາຍຂອງພຣະເຈົ້າ
22 ເຮົາທັງຫລາຍຮູ້ຢູ່ວ່າສັພສິ່ງທີ່ຊົງສ້າງມານັ້ນ ກໍກຳລັງໂອ່ຍຄາງແລະເປັນທຸກເຈັບປວດດ້ວຍກັນມາຈົນ
ທຸກວັນນີ້
23 ແລະບໍ່ໃຊ່ແຕ່ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ພວກເຮົາຜູ້ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານເປັນຜົນທຳອິດ ຕົວເຮົາເອງກໍເຫມືອນກັນ ຍັງ
ໂອ່ຍຄາງຄອຍຖ້າການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຮັບເປັນບຸດ ຄືທີ່ຈະຊົງໃຫ້ເນື້ອກາຍຂອງພວກເຮົາພົ້ນຈາກຕາຍ
24 ເຫດວ່າເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ພົ້ນກໍເພາະດ້ວຍຄວາມຫວັງນີ້ ແຕ່ຄວາມຫວັງໃນສິ່ງທີ່ຕາເຫັນຢູ່ກໍບໍ່ແມ່ນຄວາມ
ຫວັງ ດ້ວຍວ່າໃຜແດ່ຈະຍັງຫວັງໃນສິ່ງທີ່ຈົນເຫັນແລ້ວ
25 ແຕ່ຖ້າເຮົາທັງຫລາຍຄອຍຫວັງໃນສິ່ງທີ່ເຮົາຍັງບໍ່ໄດ້ເຫັນ ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມພາກພຽນຄອຍຖ້າສິ່ງນັ້ນ
26 ໃນທຳນອງດຽວກັນນັ້ນແຫລະ, ພຣະວິນຍານຊົງຊ່ອຍຊູເຮົາທັງຫລາຍເມື່ອພວກເຮົາອ່ອນກຳລັງລົງ ເພາະ
ເຮົາທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ວ່າພວກເຮົາຄວນຈະອ້ອນວອນຂໍສິ່ງໃດ ແຕ່ອົງພຣະວິນຍານຊົງຊ່ອຍຂໍແທນພວກເຮົາ
ດ້ວຍການຖອດຫຸ່ນຢ່າງຫາຄຳເວົ້າບໍ່ໄດ້
27 ແລະພຣະອົງຜູ້ຊົງສອດສ່ອງຮູ້ໃຈມະນຸດ ກໍຊົງຊາບຄວາມນຶກຄຶດຂອງພຣະວິນຍານ ເພາະວ່າ
ພຣະວິນຍານຊົງອ້ອນວອນຂໍສຳລັບພວກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າຕາມນ້ຳພຣະທັຍພຣະອົງ
28 ພວກເຮົາຮູ້ແລ້ວວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຮ່ວມກັບຄົນທັງຫລາຍທີ່ຮັກພຣະອົງ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຜົນດີໃນທຸກສິ່ງ ຄືຄົນທັງ
ປວງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນໄວ້ຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ
29 ດ້ວຍວ່າຄົນທັງຫລາຍທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັງເກດຮູ້ລ່ວງຫນ້າແລ້ວນັ້ນ ພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງກຳນົດໄວ້ກ່ອນ ເພື່ອ
ໃຫ້ເປັນຕາມແບບລັກສະນະແຫ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງເພື່ອພຣະບຸດນັ້ນຈະໄດ້ເປັນບຸດກົກໃນຖ້າມກາງ
ພວກນ້ອງຫລາຍຄົນ
30 ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກຳນົດໄວ້ລ່ວງຫນ້າແລ້ວນັ້ນ ພຣະອົງກໍໄດ້ຊົງເອີ້ນມາດ້ວຍ ແລະຜູ້ທີ່ພຣະ
ອົງຊົງເອີ້ນມານັ້ນ ພຣະອົງກໍຊົງຖືເປັນຄົນຊອບທັມ ແລະຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທັມນັ້ນ ພຣະ
ອົງກໍຊົງໂຜດໃຫ້ມີສະຫງ່າຣາສີດ້ວຍ

ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຢູ່ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ

31 ຖ້າເປັນຢ່າງນັ້ນເຮົາທັງຫລາຍຈະວ່າຢ່າງໃດກ່ຽວກັບເຣື່ອງນີ້ ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງຢູ່ຝ່າຍພວກເຮົາໃຜຈະຕໍ່ສູ້ເຮົາ

32 ພຣະອົງຜູ້ບໍ່ໄດ້ຊົງຫວງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງເອງ ແຕ່ໄດ້ຊົງປະທານພຣະບຸດນັ້ນໄວ້ເພື່ອ
ປໂຍດແກ່ເຮົາທັງຫລາຍ ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງໂຜດປະທານສິ່ງສາຣະພັດໃຫ້ພວກເຮົາດ້ວຍກັນ
ກັບພຣະບຸດນັ້ນຫລື
33 ໃຜອາດຈະຟ້ອງຄົນທັງຫລາຍທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ແລ້ວ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປົດປ່ອຍເຂົາແລ້ວ
34 ໃຜຈະເປັນຜູ້ລົງໂທດອີກ ພຣະເຢຊູຄຣິດໄດ້ຊົງສິ້ນພຣະຊົນແລ້ວ ແລະຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກໄດ້ຊົງຄືນພຣະ
ຊົນແລ້ວ ພຣະອົງຊົງສະຖິດຢູ່ກໍ້າຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງນັ້ນແຫລະ, ຊົງອ້ອນວອນເພື່ອເຮົາ
ທັງຫລາຍດ້ວຍ
35 ໃຜຈະໃຫ້ພວກເຮົາຂາດຈາກຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດໄດ້ ຈະເປັນຄວາມທຸກລຳບາກ ຫລືຄວາມທໍຣະມານ
ຈິດໃຈ ຫລືການຂົ່ມເຫັງ ຫລືການອຶດຢາກ ຫລືການເປືອຍກາຍ ຫລືການຖືກໂພຍພັຍ ຫລືການຖືກຄົມ
ດາບຫລື
36 ຕາມທີ່ຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພີແລ້ວວ່າ, “ເພາະເຫັນແກ່ພຣະອົງພວກຂ້າພຣະອົງຈຶ່ງຖືກຂ້າຫມົດມື້ຈົນຄໍ່າ
ແລະຖືວ່າເປັນຢ່າງໂຕແກະສຳລັບເອົາໄປຂ້າ”
37 ແຕ່ວ່າໃນເຫດການທັງປວງເຫລົ່ານີ້ພວກເຮົາກໍມີຊັຍຊະນະຢູ່ຢ່າງເຫລືອລົ້ນ ດ້ວຍພຣະອົງຜູ້ຊົງຮັກເຮົາທັງ
ຫລາຍນັ້ນ
38 ເຫດວ່າເຮົາເຊື່ອຢ່າງຫມັ້ນຄົງວ່າ ຄວາມຕາຍຫລືຊີວິດກໍດີ ເທວະດາຫລືຜູ້ປົກຄອງກໍດີ ສິ່ງທີ່ມີຢູ່ດຽວນີ້ຫລື
ສິ່ງຈະມີມາໃນພາຍຫນ້າກໍດີ ຫລືຣິດເດດທັງຫລາຍ
39 ຄວາມສູງ ຫລືຄວາມເລິກກໍດີ ຫລືສິ່ງອື່ນໃດທີ່ໄດ້ຊົງສ້າງແລ້ວນັ້ນກໍດີ ກໍຈະບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາ
ຂາດຈາກຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງມີຢູ່ໃນພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍນັ້ນ

9. ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກຕັ້ງຊົນຊາດອິສຣເອນເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ

(ປຖມ 25:19-23)

1 ເຮົາຢູ່ໃນພຣະຄຣິດ ເຮົາເວົ້າຄວາມຈິງ ເຮົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າມຸສາ ໃຈສຳນຶກຜິດແລະຊອບຂອງເຮົາກໍເປັນພຍານ
ຝ່າຍເຮົາດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ
2 ວ່າເຮົາມີຄວາມທຸກໂສກຫນັກແລະມີຄວາມເຈັບຮ້ອນໃຈບໍ່ຂາດ
3 ເພາະຖ້າເປັນປໂຍດເຮົາປາຖນາຢາກໃຫ້ເຮົາເອງຖືກຊົງສາບ ແລະຖືກຊົງຕັດຂາດຈາກພຣະຄຣິດເພາະ
ເຫັນແກ່ພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາ ຄືຍາດຂອງເຮົາຕາມເຊື້ອຊາດ
4 ເພາະເຂົາເປັນຊົນຊາດອິສຣາເອນ ໄດ້ຮັບການຊົງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄວາມສະງ່າຣາ
ສີຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ປາກົດແກ່ເຂົາ ເຂົາໄດ້ຮັບບັນດາພຣະສັນຍາ ແລະການຊົງປະທານພຣະບັນຍັດ ກັບພິ
ທີນະມັສການພຣະເຈົ້າ ແລະຄຳປະຕິຍານທັງຫລາຍ

5 ພວກບັນພະບຸຣຸດກໍເປັນຂອງເຮົາແລະພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງບັງເກີດເປັນມະນຸດໃນເຊື້ອຊາດຂອງເຂົາ ຂໍໃຫ້
ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງເປັນໃຫຍ່ເຫນືອສິ່ງສາຣະພັດຈົ່ງໄດ້ຮັບພຣະກຽດເປັນນິດເທີນ ອາແມນ
6 ແຕ່ບໍ່ໃຊ່ພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ລົ້ມເຫລວໄປ ເພາະວ່າເຂົາທັງຫລາຍທີ່ເກີດມາຈາກອິສຣາເອນນັ້ນກໍບໍ່
ແມ່ນວ່າເປັນຊາດອິສຣາເອນແທ້ທຸກຄົນ
7 ແລະບໍ່ແມ່ນວ່າທຸກຄົນທີ່ເກີດແຕ່ເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມເປັນລູກແທ້ຂອງທ່ານ ແຕ່ (ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງ
ກ່າວແກ່ອັບຣາຮາມວ່າ) "ເຂົາຈະເອີ້ນເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າທາງສາຍອີຊາກ"
8 ຫມາຍຄວາມວ່າຄົນທີ່ເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ ບໍ່ໃຊ່ຜູ້ທີ່ເກີດຕາມທຳມະຊາດ ແຕ່ແມ່ນຜູ້ທີ່ເກີດຕາມພຣະ
ສັນຍາຈຶ່ງຖືວ່າເປັນຜູ້ສືບເຊື້ອສາຍໄດ້
9 ເພາະວ່າພຣະສັນຍາໄດ້ກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້ວ່າ, "ເຮົາຈະມາໃນຍາມນີ້ ແລະນາງຊາຣາຈະມີລູກຊາຍ"
10 ແລະບໍ່ແມ່ນແຕ່ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ວ່ານາງເຣເບກາກໍໄດ້ມີທ້ອງກັບຊາຍຜູ້ນຶ່ງດ້ວຍຄືກັບອີກຊາກບັນພະບຸຣຸດຂອງ
ພວກເຮົາ
11 ແລະເພື່ອພຣະປະສົງໃນການຊົງເລືອກຜູ້ນຶ່ງໄວ້ນັ້ນຈະຕັ້ງຫມັ້ນຢູ່ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ນາງວ່າ, "ອ້າຍ
ຈະຮັບໃຊ້ນ້ອງ" ພຣະອົງຊົງກ່າວໄວ້ດັ່ງນັ້ນເມື່ອລູກທັງສອງນັ້ນຍັງບໍ່ທັນເກີດມາ ທັງບໍ່ໄດ້ເຮັດການດີຫລື
ຊົ່ວ
12 ເພື່ອການຊົງເລືອກນັ້ນບໍ່ໄດ້ເປັນໄປຕາມການປະຕິບັດ ແຕ່ເປັນໄປຕາມພຣະອົງຊົງເອີ້ນ
13 ຕາມທີ່ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພີວ່າ, "ຢາໂຄບນັ້ນເຮົາໄດ້ຮັກ ແລະເອຊາວເຮົາໄດ້ຊັງ"
14 ຖ້າຢ່າງນັ້ນແລ້ວພວກເຮົາຈະວ່າຢ່າງໃດ ຝ່າຍພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງຍຸດຕິທັມຫລື ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນດອກ
15 ເພາະພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ໂມເຊວ່າ, "ເຮົາປະສົງຈະກະຣຸນາຜູ້ໃດ ກໍຈະກະຣຸນາຜູ້ນັ້ນ ແລະເຮົາຢາກເມດ
ຕາຜູ້ໃດ ກໍຈະເມດຕາສົງເວດຜູ້ນັ້ນ"
16 ເພາະສັນນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມຕັ້ງໃຈຫລືການພຍາຍາມ ແຕ່ຂຶ້ນຢູ່ກັບພຣະກະຣຸນາຂອງພຣະເຈົ້າ
17 ເພາະມີຂໍ້ໃນພຣະຄັມພີບອກແກ່ຟາຣາໂອວ່າ, "ເພາະເຫດນີ້ແຫລະ, ເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຍົກເຈົ້າຂຶ້ນ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້
ສະແດງຣິດຂອງເຮົາໃຫ້ປາກົດທາງຕົວເຈົ້າ ແລະເພື່ອໃຫ້ນາມຂອງເຮົາປະກາດກ່າວໄປທົ່ວໂລກ"
18 ເຫດດັ່ງນັ້ນພຣະອົງຊົງມີພຣະປະສົງຈະກະຣຸນາຜູ້ໃດ ກໍຈະຊົງກະຣຸນາແກ່ຜູ້ນັ້ນ ແລະພຣະອົງຊົງປະສົງຈະ
ໃຫ້ຜູ້ໃດມີໃຈແຂງກະດ້າງ ກໍຈະຊົງໃຫ້ຜູ້ນັ້ນມີໃຈແຂງກະດ້າງ

ພຣະພິໂຣດແລະພຣະເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າ

19 ແລ້ວເຈົ້າຈະກ່າວແກ່ເຮົາວ່າ, "ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງຍັງຊົງຕິຕຽນ ເພາະວ່າຜູ້ໃດຈະຂັດຂືນ
ນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງໄດ້"
20 ແຕ່ວ່າມະນຸດເອີຍ, ເຈົ້າແມ່ນຜູ້ໃດຫນໍ ຈຶ່ງຈະກ່າວໂຕ້ຕອບກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ ສິ່ງທີ່ຖືກປັ້ນຈະກັບກ່າວແກ່ຜູ້
ປັ້ນໄດ້ຫລືວ່າ, "ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງປັ້ນຂ້ອຍຢ່າງນີ້"

21 ຝ່າຍຊ່າງປັ້ນຫມໍ້ບໍ່ມີສິດທີ່ຈະເອົາດິນກ້ອນດຽວກັນມາປັ້ນເປັນພາຊນະທີ່ສວຍງາມອັນນຶ່ງ ແລະເປັນພາຊນະ
ທຳມະດາອັນນຶ່ງຫລື
22 ດັ່ງນັ້ນພຣະເຈົ້າຊົງມີພຣະປະສົງຈະສະແດງພຣະພິໂຣດແລະຊົງໃຫ້ຣິດເດດຂອງພຣະອົງປາກົດ ຈຶ່ງຊົງອົດ
ກັ້ນພຣະທັຍໄວ້ດົນນານຕໍ່ພວກເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເປັນພາຊນະອັນສົມຄວນແກ່ພຣະພິໂຣດ ຊຶ່ງຈັດຕຽມໄວ້ສຳລັບ
ຄວາມຈິບຫາຍ
23 ແລະເພື່ອຈະໄດ້ຊົງສະແດງຄວາມສະງ່າຣາສີອັນອຸດົມຂອງພຣະອົງ ແກ່ບັນດາຜູ້ທີ່ເປັນພາຊນະແຫ່ງຄວາມ
ເມດຕາ ຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງຈັດຕຽມໄວ້ກ່ອນໃຫ້ສົມກັບພຣະສະງ່າຣາສີນັ້ນ
24 ຄືເຮົາທັງຫລາຍທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເອີ້ນມາແລ້ວ ບໍ່ໃຊ່ຊົງເອີ້ນຈາກພວກຢິວພວກດຽວ ແຕ່ຈາກພວກຕ່າງ
ຊາດດ້ວຍ
25 ດັ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ໃນພຣະທັມໂຮເຊອາວ່າ, “ເຮົາຈະເອີ້ນເຂົາເຫລົ່ານັ້ນວ່າພົລເມືອງຂອງເຮົາ ຊຶ່ງ
ເມື່ອກ່ອນບໍ່ໄດ້ເປັນພົລເມືອງຂອງເຮົາ ແລະເຮົາຈະເອີ້ນວ່າເປັນທີ່ຮັກ ຊຶ່ງເມື່ອກ່ອນບໍ່ໄດ້ເປັນທີ່ຮັກ
26 ແລະໃນບ່ອນທີ່ຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ “ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ແມ່ນພົລເມືອງຂອງເຮົາ” ໃນບ່ອນນັ້ນແຫລະ, ເຂົາຈະ
ໄດ້ຊື່ວ່າເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່”
27 ແລະເອຊາຢາໄດ້ຮ້ອງປະກາດເຣື່ອງພວກອິສຣາເອນວ່າ, “ເຖິງແມ່ນວ່າຈຳນວນພວກລູກຂອງອິສຣາເອນ
ຈະມີຫລາຍເຫມືອນເມັດຊາຍທີ່ທະເລ ແຕ່ຜູ້ທີ່ລອດພົ້ນນັ້ນຈະມີຈຳນວນຫນ້ອຍ
28 ດ້ວຍວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນໄປເທິງແຜ່ນດິນໂລກ ຕາມຄຳຕັດສິນຂອງພຣະອົງໂດຍ
ໄວແລະຄົບຖ້ວນ”
29 ແລະຕາມທີ່ເອຊາຢາໄດ້ກ່າວໄວ້ລ່ວງຫນ້າວ່າ, “ຖ້າພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງເປັນຈອມພົນ ບໍ່ໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ພວກເຮົາ
ມີເຊື້ອສາຍເຫລືອຢູ່ ເຮົາທັງຫລາຍກໍຈະກາຍເປັນເຫມືອນເມືອງໂຊໂດມ ແລະຈະເປັນເຫມືອນເມືອງໂກໂມ
ຣາແລ້ວ”

ຊົນຊາດອິສຣາເອນ ແລະຂ່າວປະເສີດ

30 ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນແລ້ວພວກເຮົາຈະວ່າຢ່າງໃດ ຈະວ່າພວກຕ່າງຊາດບາງຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ດສແວງຫາຄວາມຊອບ
ທັມກໍຍັງໄດ້ຮັບຄວາມຊອບທັມ ຄືຄວາມຊອບທັມທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍຄວາມເຊື່ອ
31 ແຕ່ພວກອິສຣາເອນທີ່ໄດ້ສແວງຫາຄວາມຊອບທັມຕາມບັນຍັດ ກໍບໍ່ໄດ້ບັນລຸຕາມກົດບັນຍັດນັ້ນ
32 ເປັນເພາະເຫດໃດ ເພາະເຫດວ່າເຂົາບໍ່ໄດ້ສແວງຫາດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ແຕ່ໄດ້ສແວງຫາດ້ວຍການປະຕິບັດ
ເຂົາຈຶ່ງຕຳສະດຸດກ້ອນຫີນທີ່ໃຫ້ສະດຸດນັ້ນ
33 ດັ່ງມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພີວ່າ, “ນີ້ແຫລະ, ເຮົາໄດ້ວາງຫີນກ້ອນນຶ່ງໄວ້ໃນເມືອງຊີໂອນ ເປັນກ້ອນຫີນທີ່
ໃຫ້ຕຳສະດຸດ ຄືກ້ອນຫີນທີ່ໃຫ້ລົ້ມລົງ ແຕ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງຈະບໍ່ໄດ້ຮັບ
ຄວາມອັບອາຍ”

10.

1 ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ຄວາມປາຖນາໃນຈິດໃຈຂອງເຮົາ ແລະຄຳອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າເພື່ອຊາດອິສ
ຣາເອນນັ້ນ ຄືຂໍເພື່ອໃຫ້ເຂົາພົ້ນ
2 ເຮົາເປັນພຍານໃຫ້ເຂົາວ່າ ເຂົາມີໃຈຮ້ອນຮົນທີ່ຈະປະຕິບັດພຣະເຈົ້າ ແຕ່ບໍ່ເປັນໄປຕາມຄວາມຮູ້ແລະສະຕິ
ປັນຍາ
3 ດ້ວຍວ່າບໍ່ຮູ້ຈັກຄວາມຊອບທັມທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້ ແຕ່ໄດ້ພຍາຍາມຕັ້ງຄວາມຊອບທັມຂອງຕົວເອງ
ຂຶ້ນ ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຍອມຕົວຢູ່ໃຕ້ຄວາມຊອບທັມທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າ
4 ເພາະວ່າພຣະຄຣິດຊົງເປັນຜູ້ເຮັດໃຫ້ພຣະບັນຍັດຖືກຍົກເລີກ ເພື່ອໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໄດ້ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນ
ຊອບທັມ

ມີຄວາມພົ້ນສຳລັບມະນຸດ

5 ໂມເຊໄດ້ຂຽນເຣື່ອງຄວາມຊອບທັມຊຶ່ງມີພຣະບັນຍັດເປັນຫລັກວ່າ, "ຄົນໃດທີ່ປະຕິບັດຕາມກໍຈະໄດ້ຊີວິດ
ດ້ວຍການປະຕິບັດນັ້ນ"
6 ແຕ່ຄວາມຊອບທັມຊຶ່ງມີຄວາມເຊື່ອເປັນຫລັກກໍກ່າວໄວ້ຢ່າງນີ້ວ່າ, "ຢ່ານຶກໃນໃຈຂອງຕົວວ່າ ໃຜຈະຂຶ້ນ
ເມືອຟ້າສວັນ" (ຄືຈະນຳພຣະຄຣິດລົງມາ)
7 "ຫລື ໃຜຈະບົວໄປໃນເຫວເລິກ" (ຄືຈະນຳພຣະຄຣິດຂຶ້ນມາຈາກຕາຍ)
8 ແຕ່ຄວາມຊອບທັມນັ້ນໄດ້ກ່າວວ່າຢ່າງໃດ ໄດ້ກ່າວວ່າ, "ຖ້ອຍຄຳນັ້ນຢູ່ໃກ້ເຈົ້າ ຢູ່ໃນປາກແລະຢູ່ໃນໃຈຂອງ
ເຈົ້າ" (ຄືຖ້ອຍຄຳທີ່ກ່າວດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ທີ່ພວກເຮົາປະກາດຢູ່ນັ້ນ)
9 ຄືວ່າຖ້າເຈົ້າຈະຮັບດ້ວຍປາກຂອງເຈົ້າວ່າ, "ພຣະເຢຊູຊົງເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ" ແລະເຊື່ອໃນຈິດໃຈວ່າ
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດບັນດານໃຫ້ພຣະອົງຊົງຄືນຂຶ້ນມາຈາກຕາຍແລ້ວເຈົ້າກໍຈະໄດ້ພົ້ນ
10 ເຫດວ່າທີ່ມະນຸດໄດ້ເຊື່ອກໍເຊື່ອດ້ວຍໃຈຂອງຕົນ ຈຶ່ງໄດ້ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທັມ ແລະທີ່ໄດ້ຍອມຮັບກໍ
ຍອມຮັບດ້ວຍປາກ ຈຶ່ງຖືກຊົງໂຜດໃຫ້ພົ້ນ
11 ເພາະຂໍ້ພຣະທັມຄັມພີກ່າວໄວ້ວ່າ, "ບຸກຄົນໃດທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມອັບອາຍ"
12 ເຫດວ່າພວກຢິວແລະພວກຕ່າງຊາດນັ້ນ ພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງຖືວ່າຕ່າງກັນ ດ້ວຍວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າອົງດຽວ
ຊົງເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຄົນທັງປວງ ແລະຊົງໂຜດຢ່າງບໍຣິບູນແກ່ຄົນທັງປວງທີ່ທູນຂໍຕໍ່ພຣະອົງ
13 ເພາະວ່າ, "ທຸກຄົນທີ່ຮ້ອງອອກພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຈະພົ້ນ"
14 ແຕ່ຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະອົງນັ້ນ ເຂົາຈະທູນຂໍຕໍ່ພຣະອົງໄດ້ຢ່າງໃດ ແລະຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຍິນເຖິງເຣື່ອງ
ພຣະອົງນັ້ນ ຈະເຊື່ອໃນພຣະອົງອົງໄດ້ຢ່າງໃດ ແລະເມື່ອບໍ່ມີຜູ້ໃດປະກາດໃຫ້ເຂົາຟັງ ເຂົາຈະໄດ້ຍິນເຖິງ
ເຣື່ອງພຣະອົງໄດ້ຢ່າງໃດ
15 ແລະຖ້າບໍ່ມີໃຜໃຊ້ເຂົາໄປ ເຂົາຈະປະກາດໄດ້ຢ່າງໃດ ດັ່ງມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພີແລ້ວວ່າ, "ຕີນຂອງ
ພວກຄົນທີ່ນຳຂ່າວດີມາກໍງົດງາມປານໃດຫນໍ"

16 ແຕ່ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນໄດ້ເຊື່ອຟັງຂ່າວປະເສີດນັ້ນ ເພາະເອຊາຢາໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ,, ມີໃຜແດ່ໜໍໄດ້ເຊື່ອຟັງຕາມທີ່ເຂົາໄດ້ຍິນຈາກພວກເຮົານັ້ນ”
17 ດັ່ງນັ້ນຄວາມເຊື່ອເກີດຂຶ້ນໄດ້ກໍເພາະການໄດ້ຍິນ ແລະການໄດ້ຍິນເກີດຂຶ້ນໄດ້ກໍເພາະການປະກາດເຣື່ອງພຣະຄຣິດ
18 ແຕ່ເຮົາຖາມວ່າ, “ເຂົາບໍ່ໄດ້ຍິນຫລື” ແທ້ຈິງເຂົາໄດ້ຍິນແລ້ວ ແລະຖ້ອຍຄຳຂອງເຂົາກໍເຖິງທີ່ສຸດພິພົບໂລກ”
19 ຝ່າຍເຮົາຖາມອີກວ່າ, “ພວກອິສຣາເອນບໍ່ໄດ້ຮູ້ຫລື” ຕອນຕົ້ນ ໂມເຊໄດ້ກ່າວວ່າ, “ເຮົາຈະຍົວະໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍອິດສາຊົນຊາດທີ່ຍັງບໍ່ເປັນປະເທດ ເຮົາຈະຍົວະໃຫ້ເຈົ້າເຄືອງແຄ້ນປະເທດທີ່ເປັນຊົນຊາດໂງ່”
20 ແລ້ວເອຊາຢາກ້າກ່າວວ່າ, “ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ບໍ່ໄດ້ສແວງຫາເຮົາໄດ້ພົບເຮົາ ແລະເຮົາໄດ້ປາກົດແກ່ຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ຖາມຫາເຮົາ” ແຕ່ທ່ານກ່າວເຖິງພວກອິສຣາເອນວ່າ, “ເຮົາໄດ້ຍື່ນມືຂອງເຮົາອອກຕລອດມື້ຄອຍຮັບໄພ່ພົນຈຳພວກນິ່ງທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງແລະດື້ດ້ານ”

11. ພຣະເຈົ້າຊົງພຣະເມດຕາພວກອິສຣາເອນ

(ພສສ 69:22-23; ອຊຢ 29:10)

1 ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນແລ້ວເຮົາຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະຖິ້ມໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງແລ້ວຫລື” ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນດອກ ເພາະເຮົາເອງກໍເປັນຊົນຊາດອິສຣາເອນ, ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມໃນຕະກູນເບັນຢາມິນ
2 ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງລະຖິ້ມໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງຮັບຮູ້ໄວ້ກ່ອນແລ້ວ ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ຮູ້ເຣື່ອງຊຶ່ງຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພີທີ່ກ່າວເຖິງເອລີຢານັ້ນຫລື ທ່ານໄດ້ກາບທູນກ່າວໂທດຂອງພວກອິສຣາເອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າ,
3 “ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ເຂົາໄດ້ຂ້າພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະອົງ ແທ່ນບູຊາຂອງພຣະອົງເຂົາກໍໄດ້ຂຸດທຳລາຍລົງເສັຽແລ້ວເຫລືອຢູ່ແຕ່ຂ້າພຣະອົງຜູ້ດຽວ ແລະເຂົາກຳລັງຊອກຫາຊ່ອງທາງທີ່ຈະປະຫານຊີວິດຂອງຂ້າພຣະອົງ”
4 ແລ້ວພຣະເຈົ້າຊົງຕອບທ່ານວ່າຢ່າງໃດ ກໍຊົງຕອບວ່າຢ່າງນີ້ວ່າ, “ເຮົາຍັງມີຄົນເຫລືອຢູ່ສຳລັບເຮົາເຈັດພັນຄົນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຄຸເຂົ່າລົງໄຫວ້ຮູບບາອານ”
5 ດັ່ງນັ້ນແຫລະ, ບັດນີ້ກໍຍັງມີພວກທີ່ເຫລືອຢູ່ຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກໄວ້ດ້ວຍພຣະຄຸນ
6 ແຕ່ຖ້າເປັນທາງພຣະຄຸນກໍບໍ່ເປັນທາງການປະຕິບັດຕໍ່ໄປ ຖ້າເປັນທາງການປະຕິບັດພຣະຄຸນກໍບໍ່ເປັນພຣະຄຸນອີກຕໍ່ໄປ
7 ຖ້າດັ່ງນັ້ນແລ້ວຈະເປັນຢ່າງໃດ ພວກອິສຣາເອນບໍ່ໄດ້ພົບສິ່ງທີ່ເຂົາຊອກຫານັ້ນ ແຕ່ຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກໄວ້ນັ້ນເປັນຜູ້ໄດ້ພົບ ແລະນອກນັ້ນກໍແມ່ນຄົນທີ່ຊົງໃຫ້ເກີດໃຈແຂງກະດ້າງໄປ
8 ຕາມທີ່ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພີວ່າ, “ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານໃຈທີ່ເຫງົາຫລັບ ປະທານຕາທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນແລະຫູທີ່ຟັງບໍ່ໄດ້ຍິນໃຫ້ແກ່ເຂົາຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້”

9 ກະສັດດາວິດຊົງກ່າວວ່າ, "ຂໍຊົງໃຫ້ໂຕະອາຫານຂອງເຂົາເກີດເປັນບ້ວງແຮ້ວແລະເຄື່ອງຈັບເຂົາເອງ ເປັນ
ສິ່ງໃຫ້ສະດຸດໃຈແລະເປັນສິ່ງນຳຈ່ອງເວນແກ່ເຂົາ
10 ຂໍຊົງໃຫ້ຕາຂອງເຂົາມືດມົວໄປເພື່ອເຂົາຈະເບິ່ງບໍ່ເຫັນ ແລະໃຫ້ຫລັງຂອງເຂົາກ່ອມລົງຢູ່ສເມີ"
11 ເຮົາຈຶ່ງຖາມວ່າ, "ເມື່ອພວກອິສຣາເອນໄດ້ຕຳສະດຸດນັ້ນ ເຂົາໄດ້ລົ້ມລົງເສັຽໄປຫລື" ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນດອກ
ແຕ່ດ້ວຍການພລາດລົ້ມຂອງເຂົານັ້ນ ຄວາມພົ້ນຈຶ່ງມາເຖິງພວກຕ່າງຊາດ ເພື່ອຈະໃຫ້ພວກອິສຣາເອນມີ
ໃຈຫຶງຫວງຂຶ້ນ
12 ແຕ່ຖ້າການພລາດລົ້ມຂອງເຂົານັ້ນເປັນເຫດໃຫ້ທັງໂລກເກີດຄວາມສົມບູນຂຶ້ນ ແລະຖ້າຄວາມບົກພ່ອງຂອງ
ເຂົາເປັນເຫດໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດເກີດຄວາມສົມບູນຂຶ້ນ ຫາກໄດ້ເຂົາເພີ່ມເຂົ້າມາດ້ວຍຈະດີກວ່າເທົ່າໃດຫນໍ

ຄວາມພົ້ນສຳລັບຄົນຕ່າງຊາດ

13 ແຕ່ເຮົາກ່າວແກ່ພວກເຈົ້າທີ່ເປັນຄົນຕ່າງຊາດ ເພາະເຮົາເປັນອັຄສາວົກທີ່ມາຍັງຊາວຕ່າງຊາດ ເຮົາຈຶ່ງຍົກ
ຍ້ອງຫນ້າທີ່ຂອງເຮົາ
14 ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຊວນເພື່ອນຮ່ວມຊາດຂອງເຮົາ ຈະເປັນພິທີໃດກໍຕາມ ສຸດແລ້ວແຕ່ຈະໃຫ້ເຂົາເກີດຄວາມ
ຫຶງຫວງ ເພື່ອບາງຄົນຈະພົ້ນໄດ້
15 ເພາະວ່າຖ້າການທີ່ເພື່ອນຮ່ວມຊາດຂອງເຮົາຖືກພຣະເຈົ້າຊົງປະຖິ້ມ ເປັນເຫດໃຫ້ຄົນທັງໂລກກັບຄືນເປັນ
ໄມຕຣີກັບພຣະອົງ ການທີ່ພຣະອົງຊົງຮັບເຂົາກັບຄືນມາອີກນັ້ນ ກໍເປັນເຫມືອນກັບວ່າເຂົາໄດ້ຕາຍໄປແລ້ວ
ແລະກັບຄືນມາໃຫມ່
16 ຖ້າເຂົ້າຈີ່ກ້ອນແຮກຖືກຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າ ແປ້ງນວດແລ້ວທັງອ່າງກໍເປັນຂອງພຣະອົງ ແລະຖ້າຮາກຖືກ
ຖວາຍແກ່ພຣະອົງ ກິ່ງກ້ານທັງຫມົດກໍເປັນຂອງພຣະອົງດ້ວຍ
17 ແຕ່ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງຫັກບາງກິ່ງອອກເສັຽແລ້ວ, ແລະໄດ້ຊົງໂຜດນຳເຈົ້າຜູ້ເປັນກິ່ງຕົ້ນກອກເທດປ່າມາຕໍ່ແທນ
ກິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ແລະໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມປະສານຮັບນໍ້າລ້ຽງອັນບໍຣິບູນຈາກຮາກຕົ້ນກອກນັ້ນ
18 ແລ້ວເຈົ້າກໍຢ່າອວດດີຕໍ່ກິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ຖ້າເຈົ້າອວດດີ ກໍບໍ່ແມ່ນວ່າເຈົ້າເປັນຜູ້ລ້ຽງຮາກ ແຕ່ແມ່ນຮາກທີ່ລ້ຽງ
ເຈົ້າ
19 ເຈົ້າຄົງຈະເວົ້າວ່າ, "ກິ່ງເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຊົງຫັກອອກເສັຽ ກໍເພື່ອຈະໄດ້ຊົງຕໍ່ຂ້ອຍໄວ້"
20 ກໍຖືກແລ້ວທີ່ເຂົາຖືກຊົງຫັກອອກກໍເພາະເຂົາບໍ່ເຊື່ອ ແຕ່ທີ່ເຈົ້າຢູ່ໄດ້ກໍເພາະດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຂອງເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ
ດັ່ງນັ້ນຢ່າສູ່ຈອງຫອງແຕ່ຈົ່ງເປັນຜູ້ຢຳເກງ
21 ເພາະວ່າເມື່ອພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງໂຜດກິ່ງເດີມເຫລົ່ານັ້ນ ພຣະອົງຈະບໍ່ຊົງໂຜດເຈົ້າເຫມືອນກັນ
22 ດ້ວຍເຫດນັ້ນຈົ່ງພິຈາຣະນາເບິ່ງພຣະເມດຕາແລະຄວາມເຄັ່ງຄັດຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືພຣະອົງຊົງເຄັ່ງຄັດກັບ
ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຫລົງຜິດໄປ ແຕ່ພຣະອົງຊົງພຣະເມດຕາເຈົ້າ ຖ້າວ່າເຈົ້າຕັ້ງຫມັ້ນຢູ່ໃນຄວາມເມດຕານັ້ນຕໍ່
ໄປ ບໍ່ດັ່ງນັ້ນພຣະເຈົ້າກໍຈະຊົງຫັກເຈົ້າອອກເຫມືອນກັນ

23 ສ່ວນເຂົາທັງຫລາຍນັ້ນ ຖ້າເຂົາບໍ່ດື້ດ້ານຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຕໍ່ໄປ ເຂົາກໍຈະໄດ້ຮັບການຊົງຕໍ່ກິ່ງເຂົ້າໄດ້ໃຫມ່
ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຣິດອາດທີ່ຈະຊົງໂຜດໃຫ້ເຂົາຕໍ່ກິ່ງເຂົ້າອີກໄດ້
24 ດ້ວຍວ່າຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງຕັດເຈົ້າອອກຈາກຕົ້ນກອກປ່າທີ່ເປັນໄມ້ປ່າຕາມທຳມະຊາດ ແລະຊົງນຳມາຕໍ່ເຂົ້າ
ກັບຕົ້ນກອກພັນດີ ຊຶ່ງຜິດທຳມະຊາດຂອງມັນແລ້ວ ການທີ່ຈະເອົາກິ່ງເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເປັນກິ່ງເດີມມາຕໍ່ເຂົ້າກັບ
ຕົ້ນມັນເອງກໍຈະງ່າຍກວ່ານັ້ນຫລາຍເທົ່າໃດຫນໍ
25 ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາຢ້ານວ່າພວກເຈົ້າຈະຖືຕົວເປັນຜູ້ສລາດຮູ້ ຈຶ່ງຢາກໃຫ້ເຂົ້າໃຈຂໍ້ຄວາມອັນເລິກ
ລັບນີ້ ຄືເຣື່ອງທີ່ບາງຄົນໃນພວກອິສຣາເອນມີໃຈແຂງກະດ້າງໄປພໍປານນີ້ງຈົນເຮັດໃຫ້ພວກຕ່າງຊາດມາ
ຄົບຈຳນວນແລ້ວ
26 ແລະດັ່ງນັ້ນພວກອິສຣາເອນທັງຫມົດຈຶ່ງຈະໄດ້ພົ້ນ ດັ່ງມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພີວ່າ, “ພຣະຜູ້ຊົງໂຜດໃຫ້
ພົ້ນຈະສະເດັດມາຈາກເມືອງຊີໂອນພຣະອົງຈະຊົງລຶບລ້າງສິ່ງອະທັມໃຫ້ຫມົດໄປຈາກຢາໂຄບ
27 ແລະອັນນີ້ແຫລະ, ຈະເປັນຄຳສັນຍາຂອງເຮົາກັບເຂົາ ເມື່ອເຮົາຍົກຄວາມຜິດບາບຂອງເຂົາແລ້ວ”
28 ຖ້າຈະວ່າຕາມຂ່າວປະເສີດ ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນກໍເປັນສັດຕຣູຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອປໂຍດຂອງພວກເຈົ້າ ແຕ່ຖ້າ
ຈະວ່າຕາມການຊົງເລືອກໄວ້ນັ້ນ ເຂົາກໍເປັນທີ່ຊົງຮັກເນື່ອງຈາກບັນພະບຸຣຸດຂອງເຂົາ
29 ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງຫລົບພຣະທັຍ ໃນການທີ່ໄດ້ຊົງໃຫ້ຂອງພຣະຣາຊທານແລະຊົງເລືອກໄວ້
30 ເຈົ້າທັງຫລາຍກໍເຫມືອນກັນ ເມື່ອກ່ອນບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ບັດນີ້ໄດ້ຮັບພຣະເມດຕາ ເພາະຄວາມບໍ່
ເຊື່ອຟັງຂອງເຂົາເຫລົ່ານັ້ນສັນໃດ
31 ບັດນີ້ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງ ເພື່ອວ່າເຂົາຈະໄດ້ຮັບພຣະກະຣຸນາດ້ວຍພຣະຄຸນທີ່ໄດ້ຊົງໂຜດແກ່ເຈົ້າ
ທັງຫລາຍສັນນັ້ນ
32 ເພາະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຮອບຮວມຄົນທັງປວງໃຫ້ຢູ່ໃນຄວາມບໍ່ເຊື່ອຟັງ ເພື່ອຈະໄດ້ຊົງເມດຕາແກ່ເຂົາທຸກຄົນ

ຄຳສັຣເສີນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ

33 ໂອ, ຊັບສົມບັດຂອງພຣະເຈົ້າມີຫລວງຫລາຍປານໃດຫນໍ ພຣະປັນຍາທັງຄວາມຮອບຮູ້ຂອງພຣະອົງກໍເລິກ
ລັບເທົ່າໃດ ຂໍ້ຕັດສິນຂອງພຣະອົງນັ້ນກໍເຫລືອທີ່ຈະຢັ່ງຮູ້ໄດ້ ແລະວິທີທາງຂອງພຣະອົງກໍເຫລືອວິສັຍທີ່ຈະ
ຄົ້ນຄວ້າໄດ້
34 “ເພາະວ່າໃຜຫນໍໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລືໃຜຫນໍເປັນທີ່ປຶກສາຂອງພຣະອົງ
35 ຫລືໃຜຫນໍໄດ້ຖວາຍສິ່ງນີ້ງສິ່ງໃດແກ່ພຣະອົງກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະຊົງປະທານຕອບແທນແກ່ຕົນ”
36 ດ້ວຍວ່າສິ່ງສາຣະພັດກໍເປັນມາຈາກພຣະອົງ ດ້ວຍພຣະອົງ ແລະເພື່ອພຣະອົງຂໍພຣະກຽດຕິຍົດຈົ່ງມີແກ່
ພຣະອົງສືບໆໄປເປັນນິດ ອາແມນ

12. ດຳເນີນຊີວິດຕາມແບບການປະຕິບັດພຣະເຈົ້າ

1 ເຫດສັນນັ້ນພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ໂດຍເຫັນແກ່ພຣະເມດຕາກະຣຸນາຂອງພຣະເຈົ້າ ເຮົາຈຶ່ງຊັກຊວນພວກເຈົ້າໃຫ້ຖວາຍຕົວແກ່ພຣະອົງ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງບູຊາທີ່ມີຊີວິດ, ເປັນອັນບໍຣິສຸດ, ແລະເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນການນະ
ມັສການທີ່ສົມກັບຝ່າຍວິນຍານຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍ

2 ຢ່າດຳເນີນຊີວິດເຫມືອນຢ່າງຊາວໂລກນີ້ ແຕ່ຈົ່ງຮັບການຊົງປ່ຽນແປງຈິດໃຈ ແລ້ວອຸປນິສັຍຂອງພວກເຈົ້າຈຶ່ງຈະປ່ຽນໃຫມ່ ເພື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮູ້ນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະໄດ້ຮູ້ວ່າອັນໃດດີ ອັນໃດເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍ ແລະອັນໃດດີທີ່ສຸດ

3 ເຮົາກ່າວແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍທຸກຄົນໂດຍພຣະຄຸນທີ່ຊົງປະທານແກ່ເຮົາແລ້ວວ່າ ຢ່າຄຶດຖືຕົວເກີນທີ່ຕົນຄວນຈະຄຶດນັ້ນ ແຕ່ຈົ່ງຄຶດໃຫ້ພໍສົມກັບຂະຫນາດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດປະທານໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນ

4 ເພາະວ່າໃນຮ່າງກາຍອັນດຽວນັ້ນເຮົາມີອະວັຍວະຫລາຍຢ່າງ ແລະອະວັຍວະເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ມີຫນ້າທີ່ຢ່າງດຽວກັນສັນໃດ

5 ພວກເຮົາຜູ້ເປັນຫລາຍຄົນກໍຍັງເປັນຮ່າງກາຍອັນດຽວໃນພຣະຄຣິດ ແລະເປັນອະວັຍວະແກ່ກັນແລະກັນສັນນັ້ນ

6 ແລະເຮົາທຸກຄົນໄດ້ຮັບຂອງພຣະຣາຊທານຕ່າງໆກັນ ຕາມພຣະຄຸນທີ່ໄດ້ຊົງໂຜດປະທານແກ່ພວກເຮົາ ຄືຖ້າເປັນການປະກາດພຣະທັມ ກໍຈົ່ງປະກາດຕາມຂະຫນາດແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ

7 ຖ້າເປັນການປະຕິບັດກໍຈົ່ງປະຕິບັດ ຖ້າເປັນການສັ່ງສອນກໍຈົ່ງສັ່ງສອນ

8 ຖ້າເປັນການເຕືອນສະຕິກໍຈົ່ງເຕືອນສະຕິ ຖ້າເປັນການບໍຣິຈາກກໍຈົ່ງບໍຣິຈາກດ້ວຍບໃຈກວ້າງຂວາງ ຜູ້ຄຸ້ມຄອງກໍຈົ່ງຄຸ້ມຄອງດ້ວຍເອົາໃຈໃສ່
ຜູ້ທີ່ສະແດງຄວາມເມດຕາກໍຈົ່ງສະແດງດ້ວຍໃຈຍິນດີ

9 ຈົ່ງຮັກດ້ວຍໃຈຈິງ ຈົ່ງກຽດຊັງສິ່ງຊົ່ວ ຈົ່ງຍຶດຫມັ້ນໃນສິ່ງທີ່ດີ

10 ຈົ່ງຮັກກັນເຫມືອນສັນພີ່ນ້ອງ ສ່ວນການທີ່ໃຫ້ກຽດແກ່ກັນແລະກັນນັ້ນຈົ່ງຖືວ່າຜູ້ອື່ນດີກວ່າຕົນ

11 ຢ່າຂີ້ຄ້ານ ແຕ່ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ ຈົ່ງມີຈິດໃຈຮ້ອນຮົນດ້ວຍພຣະວິນຍານ ຈົ່ງບົວຣະບັດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

12 ຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີໃນຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ຈົ່ງອົດທົນຕໍ່ຄວາມຍາກລຳບາກ ຈົ່ງຫມັ່ນເອົາໃຈໃສ່ໃນການໄຫວ້ວອນ

13 ຈົ່ງຊ່ອຍໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າເມື່ອເຂົາຂັດສົນ ຈົ່ງຕ້ອນຮັບແຂກດ້ວຍໃຈເຫລື້ອມໃສ

14 ຈົ່ງອວຍພອນແກ່ຄົນທີ່ຂົ່ມເຫັງເຈົ້າ ຈົ່ງໃຫ້ພອນ ຢ່າປ້ອຍດ່າ

15 ຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີກັບຜູ້ທີ່ມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ ຈົ່ງຮ້ອງໄຫ້ກັບຜູ້ທີ່ຮ້ອງໄຫ້

16 ຈົ່ງເປັນນ້ຳນຶ່ງໃຈດຽວກັນ ຢ່າຄຶດໃຫຍ່ໃຝ່ສູງ ແຕ່ຈົ່ງຮັບຮູ້ຄົນສາມັນຕ່ຳຕ້ອຍ ຢ່າຖືຕົວວ່າເປັນຜູ້ສລາດ

17 ຢ່າເຮັດຊົ່ວຕອບແທນການຊົ່ວແກ່ຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດ ແຕ່ຈົ່ງພຍາຍາມເຮັດແຕ່ສິ່ງທີ່ທຸກຄົນເຫັນວ່າດີ

18 ຖ້າເປັນໄດ້ໃນເຣື່ອງທີ່ຂຶ້ນຢູ່ກັບພວກເຈົ້ານັ້ນ ຈົ່ງຢູ່ຢ່າງສງົບສຸກກັບຄົນທັງປວງ
19 ພວກທີ່ຮັກຂອງເຮົາເອີຍ, ຢ່າແກ້ແຄ້ນ ແຕ່ຈົ່ງມອບການນັ້ນໄວ້ແກ່ພຣະພິໂຣດ ດ້ວຍວ່າມີຄຳຊຽນໄວ້ໃນ
ພຣະຄັມພີແລ້ວວ່າ, "ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ, ການແກ້ແຄ້ນເປັນທຸຣະຂອງເຮົາ ເຮົາເອງຈະເປັນຜູ້
ຕອບແທນ"
20 ແຕ່ "ຖ້າສັດຕຣູຂອງເຈົ້າຢາກເຂົ້າ ຈົ່ງໃຫ້ເຂົາກິນ ຖ້າເຂົາຢາກນໍ້າ ຈົ່ງໃຫ້ເຂົາດື່ມ ເພາະວ່າຖ້າເຮັດດັ່ງນັ້ນ
ເປັນການກອງຖ່ານໄຟແດງໃສ່ໄວ້ເທິງຫົວຂອງເຂົາ"
21 ຢ່າໃຫ້ຄວາມຊົ່ວໄດ້ຊະນະເຈົ້າ ແຕ່ຈົ່ງຊະນະຄວາມຊົ່ວດ້ວຍຄວາມດີ

13. ຕ້ອງຍອມຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງຜູ້ປົກຄອງ

1 ທຸກຄົນຈົ່ງຍອມຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຜູ້ມີອຳນາດປົກຄອງ ດ້ວຍວ່າບໍ່ມີອຳນາດອັນໃດທີ່ບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະ
ຜູ້ທີ່ມີອຳນາດນັ້ນກໍແມ່ນພຣະເຈົ້າຊົງແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນ
2 ເຫດສັນນັ້ນຜູ້ທີ່ຂັດຂືນອຳນາດນັ້ນ ກໍຂັດຂືນຜູ້ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊົງແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະຜູ້ທີ່ຂັດຂືນນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກ
ພິພາກສາລົງໂທດ
3 ເພາະວ່າຜູ້ປົກຄອງນັ້ນບໍ່ເປັນຫນ້າຢ້ານສຳລັບຄົນທີ່ເຮັດການດີ ແຕ່ເປັນຫນ້າຢ້ານສຳລັບຄົນທີ່ເຮັດການຊົ່ວ
ເຈົ້າບໍ່ຢາກຢ້ານຜູ້ມີອຳນາດຫລື ຖ້າດັ່ງນັ້ນຈົ່ງເຮັດແຕ່ການດີ ແລ້ວເຈົ້າກໍຈະໄດ້ເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງຜູ້ມີອຳນາດ
ນັ້ນ
4 ເພາະວ່າຜູ້ປົກຄອງນັ້ນເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ປໂຍດແກ່ເຈົ້າ ແຕ່ວ່າຖ້າເຈົ້າເຮັດການຊົ່ວຈົ່ງ
ຢ້ານ ເພາະວ່າຜູ້ປົກຄອງນັ້ນບໍ່ໄດ້
ຖືດາບໄວ້ຊື່ໆ ທ່ານເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າ ເປັນຜູ້ໃຊ້ຄວາມຮ້າຍຂາດແທນພຣະເຈົ້າແກ່ທຸກຄົນທີ່ເຮັດ
ການຊົ່ວ
5 ເຫດສັນນັ້ນເຈົ້າຈະຕ້ອງຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບບັນຊາ ບໍ່ໃຊ່ເພາະເຫັນແກ່ຄວາມຮ້າຍຂາດແຕ່ສິ່ງດຽວ ແຕ່ເພາະໃຈສຳ
ນຶກຜິດແລະຊອບດ້ວຍ
6 ເພາະເຫດຜົນຢ່າງດຽວກັນນັ້ນເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເສັຽສ່ວຍສາອາກອນ ດ້ວຍວ່າຜູ້ມີອຳນາດນັ້ນເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງ
ພຣະເຈົ້າແລະປະຕິບັດຫນ້າທີ່ນີ້ຢູ່
7 ເຈົ້າຈົ່ງໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນຕາມທີ່ເຂົາຄວນໄດ້ຮັບ ສ່ວຍສາອາກອນຄວນໃຫ້ຜູ້ໃດຈົ່ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ ພາສີຄວນເສັຽ
ໃຫ້ຜູ້ໃດຈົ່ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ ຄວາມຢຳເກງຄວນມີແກ່ຜູ້ໃດຈົ່ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນ ກຽດຕິຍົດຄວນມີແກ່ຜູ້ໃດຈົ່ງໃຫ້ແກ່
ຜູ້ນັ້ນ

ການປະຕິບັດເຊິ່ງກັນແລະກັນ

(ມຣກ 12:31; ຢກບ 2:8)

8 ຢ່າເປັນຫນີ້ສິ່ງໃດແກ່ໃຜນອກຈາກຄວາມຮັກຊຶ່ງກັນແລະກັນ ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ຮັກເພື່ອນມະນຸດກໍປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດຢ່າງຄົບຖ້ວນແລ້ວ
9 ເພາະວ່າຂໍ້ບັນຍັດທີ່ກ່າວວ່າ, "ຢ່າຫລິ້ນຊູ້ ຢ່າຂ້າຄົນ ຢ່າລັກຊັບ ຢ່າໂລບ" ທັງບັນຍັດຂໍ້ອື່ນໆກໍຮວມຢູ່ໃນຂໍ້ນີ້ ຄື, "ຈົ່ງຮັກເພື່ອນບ້ານເຫມືອນຮັກຕົນເອງ"
10 ຄວາມຮັກບໍ່ເຮັດອັນຕະລາຍແກ່ເພື່ອນບ້ານ ເຫດສັນນັ້ນຄວາມຮັກຈຶ່ງເປັນການປະຕິບັດຕາມຂໍ້ບັນຍັດຢ່າງຄົບຖ້ວນ
11 ທີ່ຄວນຈະເຮັດດັ່ງນີ້ກໍເພາະພວກເຈົ້າໄດ້ຮູ້ຈັກກາລະເວລາແລ້ວວ່າ ບັດນີ້ເປັນເວລາທີ່ເຈົ້າຄວນຈະຕື່ນຈາກຫລັບແລ້ວ ດ້ວຍວ່າເວລາທີ່ພວກເຮົາຈະພົ້ນນັ້ນໃກ້ກວ່າເວລ່ທີ່ເຮົາຫາກໍເຊື່ອນັ້ນ
12 ກາງຄືນກໍລ່ວງໄປຫລາຍແລ້ວ ແລະຮຸ່ງເຊົ້າກໍໃກ້ເຂົ້າມາ ເຫດສັນນັ້ນພວກເຮົາຈົ່ງເລີກເຮັດການຝ່າຍຄວາມມືດ ແລະຈົ່ງປະກອບຕົວດ້ວຍອາວຸດແຫ່ງຄວາມສວ່າງ
13 ພວກເຮົາຈົ່ງປະຕິບັດຕົວໃຫ້ເຫມາະສົມກັບເວລາກາງເວັນ ບໍ່ແມ່ນໃນການລ້ຽງດ້ວຍເສບສຸຣາຢາເມົາ ບໍ່ແມ່ນໃນການວິວາດເທິງສາກັນ
14 ແຕ່ຈົ່ງປະຕິບັດຕົວດ້ວຍພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ ແລະຢ່າຈັດຫາອັນໃດເພື່ອບຳຣຸງຕັນຫາຂອງເນື້ອກາຍ

14. ຢ່າກ່າວໂທດໃສ່ພີ່ນ້ອງ

1 ສ່ວນຄົນທີ່ອ່ອນໃນຄວາມເຊື່ອນັ້ນ ຈົ່ງຮັບເຂົາໄວ້ ແຕ່ບໍ່ໃຊ່ເພື່ອຖົກຖຽງກັນໃນເຣື່ອງຄວາມເຊື່ອທີ່ແຕກຕ່າງກັນ
2 ຄົນນຶ່ງຖືວ່າຈະກິນອັນໃດກໍໄດ້ຫມົດ ແຕ່ຄົນທີ່ຍັງອ່ອນໃນຄວາມເຊື່ອກໍກິນແຕ່ຜັກເທົ່ານັ້ນ
3 ຢ່າໃຫ້ຄົນທີ່ກິນນັ້ນຫມິ່ນປມາດຄົນທີ່ບໍ່ກິນ ແລະຢ່າໃຫ້ຄົນທີ່ບໍ່ກິນກ່າວໂທດຄົນທີ່ກິນ ດ້ວຍວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດຮັບເອົາຜູ້ນັ້ນແລ້ວ
4 ເຈົ້ານັ້ນແມ່ນໃຜຈຶ່ງກ່າວໂທດໃສ່ບ່າວຂອງຜູ້ອື່ນ ບ່າວນັ້ນຈະຕັ້ງຫມັ້ນຢູ່ຫລືລົ້ມລົງກໍສຸດແລ້ວແຕ່ນາຍຂອງຕົນ ແລະເຂົາຄົງຈະຕັ້ງຫມັ້ນຢູ່ເປັນແນ່ ດ້ວຍວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຣິດອາດໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຕັ້ງຫມັ້ນຢູ່ໄດ້
5 ຄົນນຶ່ງຖືວ່າວັນນຶ່ງດີກວ່າອີກວັນນຶ່ງ ແຕ່ອີກຄົນນຶ່ງຖືວ່າທຸກວັນຫມືອນກັນ ຄວນໃຫ້ທຸກຄົນມີຄວາມແນ່ໃຈໃນຄວາມຄຶດເຫັນຂອງຕົນເອງ
6 ຜູ້ທີ່ຖືວັນກໍຖືດ້ວຍເຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ກິນກໍກິນດ້ວຍເຫັນແກ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພາະວ່າທ່ານໄດ້ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ ແລະຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ກິນຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ກິນດ້ວຍເຫັນແກ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຍັງຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງ
7 ໃນພວກເຮົາບໍ່ມີຜູ້ໃດມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອຕົນເອງຝ່າຍດຽວ ແລະບໍ່ມີຜູ້ໃດຕາຍເພື່ອຕົນເອງຝ່າຍດຽວ ດ້ວຍວ່າຖ້າເຮົາທັງຫລາຍມີຊີວິດຢູ່ກໍເພື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

8 ແລະຖ້າເຮົາຕາຍກໍຕາຍເພື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຫດສັນນັ້ນຖ້າເຮົາທັງຫລາຍມີຊີວິດຫລືຕາຍກໍດີ ເຮົາກໍ
ເປັນຄົນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
9 ເພາະເຫດນີ້ແຫລະ, ພຣະຄຣິດຈຶ່ງໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນແລະໄດ້ຊົງຄືນພຣະຊົນອີກ ເພື່ອຈະໄດ້ຊົງເປັນອົງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຄົນຕາຍແລະຂອງຄົນເປັນ
10 ແຕ່ຕົວເຈົ້າເດ່, ເຫດໃດເຈົ້າຈຶ່ງກ່າວໂທດໃສ່ພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ ຫລືເຈົ້າຜູ້ເປັນອີກຝ່າຍນຶ່ງ ເຫດໃດຈຶ່ງຫມິ່ນ
ປມາດພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ ດ້ວຍວ່າເຮົາທຸກຄົນຕ້ອງຢືນຢູ່ຫນ້າບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະເຈົ້າ
11 ເພາະມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພີແລ້ວວ່າ, “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ວ່າ ເຮົາມີຊີວິດຢູ່ທ່ຽງແທ້ສັນ
ໃດ ທຸກຄົນຈະຄຸເຂົ່າລົງຂາບໄຫວ້ເຮົາ ແລະທຸກສິ່ງຈະສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ”
12 ດັ່ງນັ້ນເຮົາທຸກຄົນຈະຕ້ອງກາບທູນເຣື່ອງຣາວຂອງຕົນເອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າ

ຢ່າໃຫ້ພີ່ນ້ອງຂອງຕົນຊູນສະດຸດ

13 ເຫດສັນນັ້ນພວກເຮົາຢ່າກ່າວໂທດໃສ່ກັນແລະກັນອີກຕໍ່ໄປ ແຕ່ວ່າຈົ່ງຕັ້ງໃຈເຮັດດັ່ງນີ້ດີກວ່າ ຄື ຢ່າໄດ້ເອົາ
ສິ່ງໃດເປັນເຫດໃຫ້ຊຸນສະດຸດຫລືລົ້ມລົງມາຂວາງທາງຂອງພີ່ນ້ອງ
14 ເຮົາຮູ້ແລະເຊື່ອແນ່ໃຈໃນພຣະເຢຊູເຈົ້າວ່າ ບໍ່ມີສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດທີ່ເປັນຂອງຕ້ອງຫ້າມໃນຕົວມັນເອງ ແຕ່ຖ້າຜູ້
ນຶ່ງຜູ້ໃດຖືວ່າສິ່ງໃດເປັນຂອງຕ້ອງຫ້າມ ມັນກໍເປັນຂອງຕ້ອງຫ້າມສຳລັບຜູ້ນັ້ນແທ້
15 ຖ້າພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າເປັນທຸກໃຈເພາະອາຫານທີ່ເຈົ້າກິນ ເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດໄປຕາມທາງແຫ່ງຄວາມຮັກເສັຽ
ແລ້ວ ພຣະຄຣິດຊົງສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອຜູ້ໃດ ກໍຢ່າໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຈິບຫາຍເພາະອາຫານທີ່ເຈົ້າກິນນັ້ນ
16 ສັນນັ້ນຢ່າໃຫ້ການທີ່ເຈົ້າຖືວ່າດີນັ້ນ ເປັນຂໍ້ທີ່ຄົນອື່ນຕິຕຽນໄດ້ ເພາະວ່າຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນ
ຫມາຍເຖິງການກິນແລະການດື່ມ,
17 ແຕ່ຫມາຍເຖິງຄວາມຊອບທັມແລະສັນຕິທັມ ກັບຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີທີ່ມາຈາກພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ
18 ຜູ້ທີ່ບົວຣະບັດພຣະຄຣິດໃນການເຫລົ່ານັ້ນ ກໍເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ ແລະເປັນທີ່ຊອບໃຈມະນຸດດ້ວຍ
19 ເຫດດັ່ງນີ້ພວກເຮົາຈົ່ງສແວງຫາສິ່ງທັງຫລາຍທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມສງົບສຸກ ແລະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຈະ
ເຣີນແກ່ກັນແລະກັນ
20 ຢ່າທຳລາຍງານຂອງພຣະເຈົ້າຍ້ອນເຣື່ອງອາຫານ ອາຫານທຸກຢ່າງບໍ່ແມ່ນຂອງຕ້ອງຫ້າມກໍຈິງ ແຕ່ຄົນໃດ
ທີ່ກິນອາຫານຊຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ຜູ້ອື່ນສະດຸດໃຈກໍມີຄວາມຜິດ
21 ທີ່ຈະບໍ່ກິນຊີ້ນ ຫລືດື່ມເຫລົ້າແວງ ຫລືເຮັດສິ່ງໃດໆທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ພີ່ນ້ອງສະດຸດໃຈກໍເປັນການດີຢູ່ແລ້ວ
22 ຄວາມເຊື່ອທີ່ເຈົ້າມີຢູ່ນັ້ນຈົ່ງຍຶດຖືໄວ້ໃຫ້ຫມັ້ນລະຫວ່າງຕົວເຈົ້າກັບພຣະເຈົ້າ ຜູ້ໃດບໍ່ມີເຫດທີ່ຈະຕິຕຽນຕົນ
ເອງໃນສິ່ງທີ່ຕົນເຫັນຊອບແລ້ວນັ້ນກໍເປັນສຸກ
23 ແຕ່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມສົງສັຍ ຖ້າຍັງກິນກໍຖືວ່າມີຜິດ ເພາະຜູ້ນັ້ນບໍ່ໄດ້ກິນຕາມທີ່ຕົນເຊື່ອ ທັງນີ້ກໍເພາະການກະທຳ
ທີ່ບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກຄວາມເຊື່ອຫມັ້ນກໍເປັນບາບທັງຫມົດ

15. ຈົ່ງໃຫ້ເປັນທີ່ພໍໃຈຂອງຄົນອື່ນບໍ່ໃຊ່ຂອງຕົນເອງ

1 ຝ່າຍເຮົາທັງຫລາຍທີ່ມີຄວາມເຊື່ອເຂັ້ມແຂງ ຄວນອົດທົນຕໍ່ຄົນທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຢຸດໆຢ່ອນໆ ແລະບໍ່ຄວນ
ເຮັດຕາມຄວາມຊອບໃຈຂອງຕົນເອງ
2 ເຮົາທຸກຄົນຈົ່ງເຮັດໃຫ້ເພື່ອນບ້ານຊອບໃຈ ເພື່ອນຳປໂຍດແລະຄວາມຈະເຣີນມາສູ່ເຂົາ
3 ເພາະວ່າພຣະຄຣິດບໍ່ດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຊອບພຣະທັຍ
ພຣະອົງ ຕາມທີ່ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພີວ່າ, “ຄຳຫຍາບຊ້າຂອງພວກຄົນທີ່ນິນທາພຣະອົງເຈົ້າ ກໍໄດ້ຕົກ
ຖືກຂ້າພຣະອົງ”
4 ດ້ວຍວ່າທຸກສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນສະໄຫມກ່ອນນັ້ນ ກໍຂຽນໄວ້ເພື່ອສັ່ງສອນພວກເຮົາ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ມີຄວາມ
ຫວັງໂດຍຄວາມພຽນແລະຄວາມຊ່ອຍຊູດ້ວຍທາງພຣະຄັມພີນັ້ນ
5 ຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງປະທານຄວາມພຽນແລະຄວາມຊ່ອຍຊູໃຈນັ້ນ ຊົງໂຜດປະທານໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍມີນ້ຳ
ນຶ່ງໃຈດຽວກັນຕາມຢ່າງພຣະເຢຊູຄຣິດ
6 ເພື່ອພວກເຈົ້າຈະໄດ້ພ້ອມໃຈກັນສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງເປັນພຣະບິດາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງເຮົາທັງ
ຫລາຍ

ຂ່າວປະເສີດທີ່ໄປເຖິງຄົນຕ່າງຊາດ

7 ເຫດສັນນັ້ນຈົ່ງຕ້ອນຮັບຊຶ່ງກັນແລະກັນ ເຫມືອນຢ່າງພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງຕ້ອນຮັບພວກເຈົ້າ ເພື່ອເປັນພຣະ
ກຽດຕິຍົດແກ່ພຣະເຈົ້າ
8 ເພາະເຮົາຖືວ່າພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງເກີດເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ພວກທີ່ຖືພິທີຕັດ ເພື່ອສະແດງຄວາມສັດຈິງຂອງພຣະ
ເຈົ້າ, ເພື່ອຈະໃຫ້ຂໍ້ຄວາມທີ່ຊົງສັນຍາໄວ້ແກ່ພວກບັນພະບຸຣຸດນັ້ນ ຍັ້ງຢືນຫມັ້ນຄົງຢູ່
9 ແລະເພື່ອຄົນຕ່າງຊາດຈະໄດ້ຖວາຍພຣະກຽດແກ່ພຣະເຈົ້າ ເພາະພຣະເມດຕາຂອງພຣະອົງ ຕາມທີ່ມີຄຳ
ຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພີແລ້ວວ່າ, “ເພາະເຫດນີ້ຂ້າພຣະອົງຈຶ່ງຈະສັຣເສີນພຣະອົງ ໃນຖ່າມກາງປະຊາຊາດ
ທັງຫລາຍ ແລະຈະຮ້ອງເພງສັຣເສີນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ”
10 ແລະມີຄຳກ່າວອີກວ່າ, “ປະຊາຊາດທັງປວງເອີຍ, ຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີດ້ວຍກັນກັບໄພ່ພົນຂອງ
ພຣະອົງ”
11 ແລະຍັງຄຳກ່າວອີກວ່າ, “ປະຊາຊາດທັງປວງເອີຍ, ຈົ່ງສັຣເສີນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະໃຫ້ບັນດາໄພ່ພົນ
ທັງຫລາຍຍ້ອງຍໍສໍຣະເສີນພຣະອົງ”
12 ແລະເອຊາຢາກໍກ່າວອີກວ່າ, “ຈະມີຫນໍ່ແນວອອກມາຈາກ ເຈສຊີ ຄື ຜູ້ຈະຊົງບັງເກີດມາຄຸ້ມຄອງປະຊາ
ຊາດທັງຫລາຍ ປະຊາຊາດທັງຫລາຍຈະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ”
13 ຂໍພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງປະທານຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ຊົງໂຜດໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍຣິບູນດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີແລະ
ຄວາມສຸກໃນຄວາມເຊື່ອ ເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ເຕັມລົ້ນດ້ວຍຄວາມໄວ້ວາງໃຈ ໂດຍຣິດເດດຂອງພຣະວິນຍານບໍ
ຣິສຸດ

ເຫດຜົນທີ່ກ້າແຕ່ງຈົດຫມາຍ

14 ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍຂອງເຮົາເອີຍ, ເຮົາເຊື່ອແນ່ວ່າພວກເຈົ້າບໍຣິບູນດ້ວຍຄວາມດີ ແລະພ້ອມດ້ວຍຄວາມຮູ້ທຸກຢ່າງ ສາມາດຈະເຕືອນສະຕິກັນແລະກັນໄດ້

15 ແຕ່ທີ່ເຮົາຂຽນບາງຢ່າງມາເຖິງພວກເຈົ້າ ເພື່ອເຕືອນຄວາມຈື່ຈຳຂອງພວກເຈົ້າ ກໍເພາະເຫດຂອງພຣະຣາຊທານດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງໄດ້ຊົງໂຜດປະທານແກ່ເຮົາ

16 ເພື່ອໃຫ້ເຮົາເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໄປຍັງຄົນຕ່າງຊາດ ໃນຫນ້າທີ່ເປັນປະໂຣຫິດຝ່າຍຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອການຖວາຍພວກຕ່າງຊາດທັງຫລາຍນັ້ນຈະເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍ ຄືເປັນທີ່ຊຳຣະໄວ້ດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ

17 ເຫດສັນນັ້ນໃນພຣະເຢຊູຄຣິດເຮົາຈຶ່ງມີສິ່ງທີ່ຈະອວດອ້າງໄດ້ ຝ່າຍການປະຕິບັດພຣະເຈົ້າ

18 ດ້ວຍວ່າເຮົາບໍ່ອາດຈະອ້າງສິ່ງໃດນອກຈາກສິ່ງຊຶ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງກະທຳ ໂດຍຊົງໃຊ້ເຮົາທາງຄຳສອນແລະກິຈການເພື່ອຈະໃຫ້ຄົນຕ່າງຊາດເຊື່ອຟັງ

19 ຄືດ້ວຍອິດທິຣິດແຫ່ງຫມາຍສຳຄັນແລະການອັດສະຈັນ ໂດຍຣິດເດດຂອງພຣະວິນຍານ ຈົນເຮົາໄດ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງພຣະຄຣິດຢ່າງຄົບຖ້ວນ ຕັ້ງແຕ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມອ້ອມໄປຍັງແຂວງອີນລີຣີກົນ

20 ສັນນັ້ນເຮົາຈຶ່ງຕັ້ງເປົ້າຫມາຍໄວ້ຢ່າງນີ້ວ່າ ຈະປະກາດຂ່າວປະເສີດໃນບ່ອນທີ່ຍັງບໍ່ມີຜູ້ໃດເຄີຍໄດ້ອອກພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ ເພື່ອເຮົາຈະບໍ່ໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນເທິງຮາກຖານທີ່ຄົນອື່ນໄດ້ວາງໄວ້ກ່ອນແລ້ວ

21 ຕາມທີ່ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄັມພີວ່າ, "ຄົນທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຮັບຄຳບອກເຖິງເຣື່ອງພຣະອົງກໍຈະໄດ້ເຫັນ ແລະຄົນທີ່ບໍ່ເຄີຍໄດ້ຟັງກໍຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈ"ໂປໂລຕັ້ງໃຈຈະໄປກຸງໂຣມ

ໂປໂລຕັ້ງໃຈຈະໄປກຸງໂຣມ

22 ນີ້ຄືເຫດທີ່ຂັດຂວາງເຮົາຫລາຍເທື່ອຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຮົາມາຫາເຈົ້າທັງຫລາຍ

23 ແຕ່ດຽວນີ້ບໍ່ມີກິດທຸຣະທີ່ຈະຕ້ອງຢູ່ໃນເຂດເຫລົ່ານີ້ຕໍ່ໄປ ເຮົາມີຄວາມປາຖນາຫລາຍປີມາແລ້ວທີ່ຈະມາຫາພວກເຈົ້າ

24 ເມື່ອເຮົາຈະໄປປະເທດສະເປນ ເພາະເຮົາຫວັງວ່າຂນະທີ່ໄປຕາມທາງນັ້ນຈະໄດ້ພົບພວກເຈົ້າ ແລະເມື່ອໄດ້ຮັບຄວາມຊື່ນໃຈກັບພວກເຈົ້າຈັກຫວ່າງແລ້ວກໍຫວັງວ່າພວກເຈົ້າຈະຊ່ອຍຈັດສິ່ງໃຫ້ເຮົາເດີນທາງຕໍ່ໄປ

25 ແຕ່ປັດຈຸບັນນີ້ເຮົາກຳລັງຂຶ້ນເມືອກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອຊ່ອຍສົງເຄາະພວກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ

26 ດ້ວຍວ່າພວກສິດໃນແຂວງມາເກໂດເນັຽ ແລະແຂວງອະຂາຢາໄດ້ເຫັນຊອບຈະເຂົ້າສ່ວນບໍຣິຈາກຊັບ ເພື່ອຈັດຝາກໄປຊ່ອຍພວກໄພ່ພົນທີ່ທຸກຍາກໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ

27 ພວກສິດເຫລົ່ານັ້ນກໍພໍໃຈທີ່ຈະເຮັດຢ່າງນັ້ນ ແລະທີ່ຈິງພວກເຂົາກໍເປັນຫນີ້ພວກໄພ່ພົນເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍເພາະວ່າຖ້າເຂົາໄດ້ຮັບຄົນຕ່າງຊາດເຂົ້າສ່ວນໃນການຝ່າຍວິນຍານຈິດ ກໍເປັນການສົມຄວນທີ່ພວກຕ່າງຊາດນັ້ນຈະໄດ້ຊ່ອຍອຸປະຖັມສິດເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍສິ່ງຂອງຝ່າຍເນື້ອກາຍ

28 ສັນນັ້ນເມື່ອເຮົາສຳເຣັດການມອບພືນທານນີ້ໃຫ້ແກ່ເຂົາແລ້ຍວ ເຮົາກໍຈະໄປປະເທດສະເປນໂດຍຜ່ານເຂດ
ທີ່ພວກເຈົ້າຢູ່ນັ້ນ
29 ແລະເຮົາຮູ້ແນ່ວ່າ ເມື່ອເຮົາມາຫາທັງຫລາຍນັ້ນ ເຮົາຈະມາພ້ອມດ້ວຍພຣະພອນອັນບໍຣິບູນຂອງພຣະຄຣິດ
30 ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ດ້ວຍເຫັນແກ່ພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ແລະດ້ວຍເຫັນແກ່ຄວາມຮັກອັນ
ຊົງນຳມາດ້ວຍພຣະວິນຍານ ເຮົາອ້ອນວອນຂໍໃຫ້ພວກເຈົ້າຊ່ອຍໄຫວ້ວອນພຣະເຈົ້າດ້ວຍການຕໍ່ສູ້ເພື່ອເຮົາ
31 ເພື່ອໃຫ້ເຮົາພົ້ນຈາກມືຂອພວກຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນແຂວງຢູດາຍ ແລະເພື່ອໃຫ້ການປະຕິບັດເນື່ອງດ້ວຍພືນທານ
ຊຶ່ງເຮົານຳໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມນັ້ນຈະເປັນທີ່ພໍໃຈແກ່ພວກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ
32 ທັງເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ມາຫາພວກເຈົ້າ ຕາມຊອບພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ ດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ ແລະຈະມີຄວາມ
ເບີກບານສຳຣານໃຈ ເມື່ອໄດ້ພົບພວກເຈົ້າ
33 ຂໍພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງໂຜດສັນຕິສຸກ ຈົ່ງສະຖິດຢູ່ກັບເຈົ້າທັງຫລາຍເທີ້ນ ອາແມນ

16. ຄຳສະແດງຄວາມນັບຖືສ່ວນຕົວ

1 ເຮົາຂໍຝາກນ້ອງສາວຂອງເຮົາໄວ້ກັບພວກເຈົ້າ ຄືຟອຍເບ ຜູ້ຮັບໃຊ້ບົວຣະບັດຄຣິສຕະຈັກທີ່ຢູ່ເມືອງເກັນ
ເຂໄອ
2 ຂໍພວກເຈົ້າຈົ່ງຮັບນາງໄວ້ໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຕາມສົມຄວນແກ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະຂໍໃຫ້ພວກເຈົ້າຊ່ອຍນາງໃນທຸກສິ່ງທີ່ນາງຕ້ອງການ ເພາະນາງໄດ້ຊ່ອຍສົງເຄາະຫລາຍຄົນຮວມທັງ
ເຮົາດ້ວຍ
3 ຂໍຝາກຄວາມຄຶດເຖິງມາຍັງນາງປຣິສກາແລະທ່ານອາກິລາ ຜູ້ຮ່ວມງານກັບເຮົາໃນພຣະຣາຊກິດຂອງພຣະ
ເຢຊູຄຣິດ
4 ຊຶ່ງໄດ້ສ່ຽງຊີວິດຂອງເຂົາເພື່ອປ້ອງກັນຊີວິດຂອງເຮົາ ເຮົາຂໍຂອບຄຸນເຂົາທັງສອງ ແລະບໍ່ໃຊ່ແຕ່ເຮົາຜູ້ດຽວ
ແຕ່ຄຣິສຕະຈັກທຸກບ່ອນຂອງພວກຕ່າງຊາດກໍຂອບຄຸນເຂົາດ້ວຍ
5 ຂໍຝາກຄວາມຄຶດເຖິງມາຍັງຄຣິສຕະຈັກທີ່ຮ່ວມປະຊຸມໃນເຮືອນຂອງເຂົາເຫມືອນກັນ ຂໍຝາກຄວາມຄຶດເຖິງ
ມາຍັງທ່ານເອປາຍເນດເພື່ອນທີ່ຮັກຂອງເຮົາ ຜູ້ເປັນພົນແຮກຝ່າຍພຣະຄຣິດໃນເຂດແຂວງອາເຊັຽ
6 ຂໍຝາກຄວາມຄຶດເຖິງມາຍັງນາງມາຣີອາ ຜູ້ໄດ້ເຮັດການຍາກຫນັກຫລາຍປະການສຳລັບພວກເຈົ້າ
7 ຂໍຝາກຄວາມຄຶດເຖິງມາຍັງທ່ານອັນດາໂຣນິໂກກັບນາງຢູເນັຽ ເພື່ອນຮ່ວມຊາດຂອງເຮົາ ແລະໄດ້ຖືກກັກ
ຂັງດ້ວຍກັນກັບເຮົາ ເຂົາເປັນຄົນມີຊື່ສຽງດີໃນຖ້າມກາງພວກອັຄສາວົກ ທັງໄດ້ຢູ່ໃນພຣະຄຣິດກ່ອນເຮົາ
ດ້ວຍ
8 ຂໍຝາກຄວາມຄຶດເຖິງມາຍັງທ່ານອຳເປັຽ ເພື່ອນທີ່ຮັກຂອງເຮົາໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
9 ຂໍຝາກຄວາມຄຶດເຖິງມາຍັງທ່ານອູຣະບານຜູ້ຮ່ວມງານກັບພວກເຮົາໃນພຣະຣາຊກິດຂອງພຣະຄຣິດ ແລະຂໍ
ຝາກຄວາມຄຶດເຖິງມາຍັງທ່ານຊະຕາຂີ ເພື່ອນທີ່ຮັກຂອງເຮົາ

10 ຂໍຝາກຄວາມຄຶດເຖິງມາຍັງທ່ານອະເປເລ ຜູ້ເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍຂອງພຣະຄຣິດ ຂໍຝາກຄວາມຄຶດເຖິງມາຍັງໄທເຮືອນທ່ານອາຣິດໂຕບູໂລ
11 ຂໍຝາກຄວາມຄຶດເຖິງມາຍັງທ່ານເຫໂນດຣໂອນເພື່ອນຮ່ວມຊາດກັບເຮົາ ແລະຂໍຝາກຄວາມຄຶດເຖິງມາຍັງໄທເຮືອນຂອງທ່ານນາຣະກິດທີ່ຢູ່ໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
12 ຂໍຝາກຄວາມຄຶດເຖິງມາຍັງນາງທີຟາຍນາ ແລະນາງທີໂຟຊາ ຜູ້ໄດ້ເຮັດການຍາກຫນັກຝ່າຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍຝາກຄວາມຄຶດເຖິງມາຍັງນາງເປຊິດາ ເພື່ອນທີ່ຮັກຜູ້ໄດ້ເຮັດການຍາກຫນັກຫລາຍໃນຝ່າຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
13 ຂໍຝາກຄວາມຄຶດເຖິງມາຍັງທ່ານຣູໂຟ ຜູ້ດີເລີດໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະມານດາຂອງທ່ານຊຶ່ງເປັນເຫມືອນມານດາຂອງເຮົາດ້ວຍ
14 ຂໍຝາກຄວາມຄຶດເຖິງມາຍັງທ່ານອາຊິນກຣິດ ທ່ານຟະເລໂຄນ ທ່ານເຮລະເມ ທ່ານປະໂຕບາ ທ່ານເຮລະມາ ແລະບັນດາພີ່ນ້ອງທີ່ຢູ່ກັບເຂົາເຫລົ່ານັ້ນ
15 ຂໍຝາກຄວາມຄຶດເຖິງມາຍັງທ່ານຟີໂລໂລກ ແລະນາງຢູເລັຽ ທ່ານເນເຣກັບນ້ອງສາວຂອງທ່ານ ແລະທ່ານໂອລິມປາກັບບັນດາໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງທີ່ຢູ່ກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນ
16 ຈົ່ງຄໍານັບກັນແລະກັນດ້ວຍທັມນຽມຈູບອັນບໍຣິສຸດ ບັນດາຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະຄຣິດກໍຝາກຄວາມຄຶດເຖິງມາຍັງເຈົ້າທັງຫລາຍດ້ວຍ

ຄໍາເຕືອນສະຕິສຸດທ້າຍ

17 ບັດນີ້ພວກພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາອ້ອນວອນຂໍໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍສັງເກດເບິ່ງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ທີ່ກໍ່ເຫດວິວາດແລະເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນຫລົງ ຊຶ່ງເປັນການຜິດຄໍາສອນທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮຽນມາແລ້ວ ຈົ່ງປິ່ນຫນ້າຫນີຈາກຄົນພວກນັ້ນເສັຽ
18 ດ້ວຍວ່າຄົນຢ່າງນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ບົວຣະບັດພຣະຄຣິດເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ແຕ່ໄດ້ບົວຣະບັດປໂຍດສ່ວນຕົວແລະໄດ້ຫລອກລໍ້ຄົນຊື່ໃຫ້ຫລົງດ້ວຍຄໍາທະເລາະອ່ອນຫວານ
19 ການທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ເຊື່ອຟັງນັ້ນກໍຊ່າລືໄປເຖິງຫູຄົນທັງປວງແລ້ວ ເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມຍິນດີເພາະເຈົ້າທັງຫລາຍ ແຕ່ຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າສລຽວສລາດຝ່າຍການດີ ແລະໃຫ້ເປັນຄົນໂງ່ຝ່າຍການຊົ່ວ
20 ຍັງບໍ່ຊ້າບໍ່ນານພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງໂຜດປະທານສັນຕິສຸກຈະຊົງປາບຊາຕານໃຫ້ຫມຸ່ນລົງໃຕ້ພື້ນຕີນຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍ ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຢຊູເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ຈົ່ງສະຖິດຢູ່ກັບພວກເຈົ້າເທີ້ນ
21 ທ່ານຕີໂມທຽວເພື່ອຮ່ວມງານກັບເຮົາ ແລະທ່ານລູກີໂອ ທ່ານຢາໂຊນ ທ່ານໂຊຊີປາໂທ ເພື່ອນຮ່ວມຊາດຂອງເຮົາ ກໍຝາກຄວາມຄຶດເຖິງມາຍັງເຈົ້າທັງຫລາຍດ້ວຍ
22 (ຂ້າພະເຈົ້າ ຄື ເຕຣະຕຽວຜູ້ຂຽນຈົດຫມາຍສະບັບນີ້ ຂໍຝາກຄວາມຄຶດເຖິງມາຍັງພວກທ່ານໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ)

23 ທ່ານຄາໂຍເຈົ້າຂອງບ້ານ ຜູ້ຮັບລ້ຽງເຮົາແລະຜູ້ບຳຣຸງຄຣິສຕະຈັກໜ່ວຍນີ້ ຂໍຝາກຄວາມຄຶດເຖິງມາຍັງເຈົ້າ
ທັງຫລາຍ ເອຣາຊະໂຕພະນັກງານຄັງຂອງເມືອງ ແລະກູອາໂຕຜູ້ເປັນພີ່ນ້ອງຂອງເຮົາ ກໍຝາກຄວາມຄຶດ
ເຖິງມາຍັງເຈົ້າທັງຫລາຍດ້ວຍ
24 (ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ຈົ່ງສະຖິດຢູ່ນຳເຈົ້າທັງຫລາຍທຸກຄົນເທີນ ອາແມນ)

ຄຳຖວາຍພຣະກຽດຕອນຈົບ

25 ຈົ່ງຖວາຍພຣະກຽດແກ່ພຣະຜູ້ຊົງຣິດອາດໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍຕັ້ງໝັ້ນຄົງຢູ່ ຕາມຂ່າວປະເສີດຊຶ່ງເຮົາປະກາດ
ນັ້ນ ຕາມທີ່ໄດ້ປະກາດເຖິງເຣື່ອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຕາມການເປີດເຜີຍຂໍ້ຄວາມອັນເລິກລັບ ຊຶ່ງໄດ້ປົກບັງໄວ້
ຕັ້ງແຕ່ອະດີຕການພຸ້ນ
26 ແຕ່ບັດນີ້ໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ປາກົດແລ້ວ ແລະໂດຍຄັມພີຂອງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມຕາມຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງ
ຕັ້ງຢູ່ຖາວອນໄດ້ຊົງບັນຍັດໄວ້ ກໍໄດ້ເປີດເຜີຍອອກໃຫ້ປະຊາຊາດທັງປວງເຫັນແຈ້ງເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ເຊື່ອຟັງ
27 ໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດ ພຣະກຽດຕິຍົດ ຈົ່ງມີແກ່ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະປັນຍາແຕ່ອົງດຽວສືບໆໄປເປັນນິດ ອາ
ແມນ